

8. ஆளுநர் உரையின்மீது விவாதம்.

புலவர் புலமைப்பித்தன்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை நான் முன்மொழிகிறேன்—

“1978 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 30 ஆம் நாள் ஆளுநர் அவர்கள் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, உரை * நிகழ்த்தியதற்காக, தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நன்றியை ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றனர்.”

திரு. சி. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு அங்கத்தினர் புலவர் புலமைப்பித்தன் அவர்கள் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தை நான் வழிமொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானம்—

“1978 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் திங்கள் 30 ஆம் நாள் ஆளுநர் அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு, உரை நிகழ்த்தியதற்காக, தமிழ்நாடு சட்ட மன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் தங்களுடைய நன்றியை ஆளுநர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றனர்.”

புலவர் புலமைப்பித்தன்: மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த ஓராண்டு காலமாக தமிழக அரசு நாட்டிலே உள்ள நல்லவர்கள் எல்லோரும் பாராட்டத்தக்க அளவுக்கு அதனாலான நல்ல திட்டங்களை வகுத்தும், அவைகளைச் செயலாற்றியும் நிறைவேற்றியும் வந்திருப்பதை இந்த நேரத்திலே மீண்டும் நினைவூட்டுவது தக்கது என்பதை முதலிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் உரையின்மீது நான் விவாதத்தைத் தொடங்கிவைப்பதிலே பெருமையும் மகிழ்ச்சியும் அடைகிறேன். அதில் காணப்படுகின்ற அத்தனை திட்டங்களையும் நான் முழுவதுமாகப் பாராட்டி நன்றி தெரிவிப்பதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போனாலும், நான் என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கடந்த காலங்களில் தமிழகத்தை ஆட்டிப் படைத்துக் கொண்டிருந்த உணவுப் பற்றாக்குறையால் உணவு விலை ஏற்றம் என்ற நிலைமை மாறி, இன்றையதினம் மிக எளிமையான முறையிலே தமிழகத்திலுள்ள எல்லா இடங்களிலுமே அரிசியும் மற்ற பொருள்களும் கிடைத்து வருவதை அத்தனை பேரும் உணர்ந்து பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதிலே குறிப்பாக அரிசியினுடைய விலை குறைந்து எளிதாகக் கிடைக்

1978 ஆகஸ்ட் 31] [புலவர் புலமைப்பித்தன்]

கிறது என்ற சூழ்நிலையை உணர்ந்து நகரத்திலே இருப்பவர்கள் கூட பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அறிகின்ற போது, நான் மெத்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அதே போல நெல்லினுடைய நடமாட்டம் கட்டுப்படுத்தப்படாமல் இருந்தது. எல்லா இடங்களிலும் அதன் நடமாட்டம் இருப்பதன் காரணமாக எல்லோருக்கும் எல்லாம் கிடைக்காத நிலை இருந்தாலும், அரிசியாவது கிடைக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். அதுபோல நெல்லுக்கு நியாயமான விலை தரப்படவேண்டுமென்பதனை மத்திய அரசிடத்திலே இந்த அரசு வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசு மாத்திரம் அல்லாமல் தென் மாநில அரசுகளும் இந்தக் கொள்கையை வற்புறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தக் கொள்கையை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டு அந்த நியாயமான விலையைத் தரவேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். நியாய விலைக்கடைகளைப் பொறுத்தவரையில், இந்த அரசு ஏற்பட்ட உடனே 16 ஆயிரம் கடைகள் கிராமங்களிலே உருவாக்குவது என்று சட்டம் உருவாக்கி, அதிலே ஏறத்தாழ பாதி அளவுக்கு நிறைவேற்றி இருக்கிறது என்பதை நான் மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மலை வளத்தைப் பெருக்குவதுபற்றி நம் பண்டை இலக்கியங்கள் பாடுகின்றன. வஞ்சி மாநகரைத் தலைநகராகக் கொண்டு ஆண்டுகொண்டிருந்த நெடுஞ்சேரலாதன் மலை வளம் காணச் சென்றதை நாம் பார்க்கிறோம். இன்றைய நடைமுறைகளில் நாம் பார்க்கின்றபோது, காடுகளை வளர்க்கவேண்டியும் இருக்கிறது. மலைகள் காடுகள்தான் மழை வளத்திற்குக் காரணம், அதனால் மழையைப் பெருக்க முடியும் என்பதை அறிந்த இந்த அரசு அந்த முயற்சிகளிலே ஈடுபட்டிருக்கிறது. காட்டைப்பற்றி தொல்நாப்பியத்திலேயும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே 5 வகை நிலங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அதிலே மலை நிலம் பற்றி இருக்கிறது. கார்சாலத்தில் மழை பெய்வதற்கு மலைகளும் காடுகளும் தேவை என்பதை உணர்ந்து இந்த முயற்சியிலே ஈடுபட்டிருப்பது பாராட்டத்தக்க செயலாகும் என்று சொல்கிறேன்.

இன்று பெரும்பாலும் குவியல் முறை பொருளாதாரம் என்பதுதான் எல்லா இடங்களிலும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றது என்பதைப் பார்க்கிறோம். கிராமங்களில் மூலப் பொருள்களை உருவாக்கி, நகரங்கள் அவைகளை மாற்றுப் பொருள்களாக உருவாக்கிக் கொண்டிருப்பதால்தான், கிராமப் புறங்களில் பொருளாதாரத் துறை தாழ்ந்து, நகர்ப்புறங்களில் உயர்ந்து இருக்கும் நிலைமைகள் இருக்கின்றன. அதை நாம் மாற்றியமைக்க வேண்டும். மூலப் பொருள்களை எங்கே உருவாக்குகின்றனார்களோ அங்கேயே மாற்றுப்பொருள்களையும் உருவாக்குவதன் வாயிலாக கிராமப்புறங்களை உயர்த்தலாம். அந்த முறையில்

[புலவர் புலமைப்பித்தன்] [1978 ஆகஸ்ட் 31]

கிராமப் பொருளாதாரத்தைச் சீர் செய்ய இந்த அரசு முயற்சிப்பது ஒரு புரட்சிகரமான பொருளாதாரத் திட்டம் என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது. இந்தத் திட்டத்தின் வாயிலாக

(முற்பகல் 11-50.)

கிட்டத்தட்ட 30,000 பேர்களுக்குக் கூடுதலாக வேலை கிடைக்கிறதென்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். நேற்றைய பத்திரிகைகளில் படித்த போது, புதிய வேலை வாய்ப்புகளைப் பற்றிச் சொல்லவில்லை என்று சில பேர்கள் சொல்லியிருப்பது தெரிந்தது. அதற்கு இது சரியானதொரு மறுப்பாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன். சுதர் கிராமத் தொழில் வாரியத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, உற்பத்தியைக் கவனிக்க ஒரு துறையையும் தொழில் வளர்ச்சியைக் கவனிக்க ஒரு துறையையும், வைத்திருக்கிறார்கள். இதன் வாயிலாகப் பட்டுத்தொழில் வளர்ச்சி ஊக்குவிக்கப்பட்டு, மேலும் 20,000 பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைக்கும். பட்டுத்தொழில் மலைப்பாங்கான இடங்களில்தான் செய்ய முடியுமென்பதை மாற்றி, சம தளங்களில் கூட பட்டு உற்பத்தி செய்ய முடியுமென்பதைக் கண்டு, அந்த முயற்சியில் அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாடு சிறு தொழில் நிறுவனம், 50,000 மக்களுக்குக் குறைவாக இருக்கிற பகுதிகளில் சிறு தொழிலை ஊக்குவிக்க 900 தொழிற் கூடங்களை ஏற்படுத்தி, ஒரு லட்சம் பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை உருவாக்க இருக்கிறது.

ஒரு செய்தியைப் பத்திரிகைகளில் பெரியதாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். மின் உற்பத்தியின்மீது புதிதாக ஆயத் தீர்வை விதிக்கப்பட்டுள்ளது என்பது வருத்தத்திற்குரிய செய்தி என்று கூறி, அதைத் திரும்பப் பெற மத்திய அரசு முன் வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உலக வங்கியினுடைய ஒத்துழைப்போடு 147 கோடி ரூபாய் செலவில் குடிநீர் வழங்குவதற்கும், கழிவு நீரை அகற்றுவதற்கும் திட்டங்களை உருவாக்கி, அதன்வாயிலாக கிட்டத்தட்ட 75,000 பேர்களுக்கு பாதுகாக்கப்பட்ட நல்ல குடிநீர் அளிக்கும் முயற்சியிலே இந்த அரசு ஈடுபட்டிருக்கிறது. அதோடு மாத்திரமல்லாமல் காவிரி நீர் பிரச்சினை குறித்து கடந்த காலங்களில் இருந்த முந்தைய ஆட்சிகள் எந்த அடிப்படையிலே காரியங்கள் செய்து கொண்டிருந்தனவோ அந்த அடிப்படையிலே தொடர்ந்து, மிகத் தீவிரமாக காரியங்களை இந்த அரசு செய்வதன் மூலம், தமிழகத்தினுடைய வளம் குறையாமல் பாதுகாப்பதில் தமிழக அரசு ஒரு படைக் காவலகை இருக்கிறதென்பதையும் பெரு மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மேற்கிலே சென்று பாய்கிற ஆறுகளில் மிதமிஞ்சிப் பாயும் நீரை கிழக்குப் பகுதிக்குக் கொண்டுவருவதன் மூலம் இராமநாதபுரம் மாவட்டம், நெல்லை மாவட்டம், கோவை மாவட்டம் போன்ற வறட்சிப் பகுதிகளை வளம் உள்ள பகுதி

1978 ஆகஸ்ட் 31] [புலவர் புலமைப்பித்தன்]

களாக்கும் பணி பெரிதும் பாராட்டிற்குரியதாகும். மேலும் கிருஷ்ண நீரை சென்னைக்குக் கொண்டுவரும் முயற்சியும் மிகுந்த பாராட்டுதலுக்கு உரியதாகும். வெளி நாடுகளிலே தமிழ் நாட்டு இளைஞர்களுக்கு அதிகமாக வேலை வாய்ப்புகளை உருவாக்கித் தருவதென்ற கொள்கை அடிப்படையிலே Overseas Employment Corporation என்ற அமைப்பை உருவாக்கி, வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்கிற முயற்சியிலே இந்த அரசு தீவிரமாகக் கவனம் செலுத்துவதற்காக நான் நன்றி பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக உயர்நிலைப் பள்ளிகளாக இருக்கும் 400 பள்ளிகள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளாக உருவாக்கப்படுமென்று இந்த அரசு முதலிலே சொல்லியது. இந்த அரசு சொல்வது ஒன்று, செய்வது இரண்டரை மடங்கு என்ற அடிப்படையிலே— வேண்டுமானால் குறை கூறுபவர்கள் சொல்வது ஒன்று, செய்வது மற்றொன்று என்று திரித்துப் போட வாய்ப்பு இருக்கும்— 916 மேல்நிலைப் பள்ளிகள் உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான் ஏற்கனவே இந்த மாமன்றத்தில் பேசும்போது, பள்ளிக்கூடங்கள் அல்லது கல்விச் சாலைகள் பெரும்பாலும் வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தினுடைய பிரசவ விடுதிகளாக இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, அதை மீண்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். பள்ளிக்கூடங்களை விட்டு வெளியிலே வரும்போது சான்றிதழ்கள் என்ற ஏட்டை வாங்கிவருவதைத் தவிர, வேறு ஒன்றும் செய்ய முடியவில்லை. தொழில் தெரிந்த, தனக்குத் தானே வாழ்க்கையை உருவாக்கிக்கொள்ளும் நிலையில் பள்ளிக் கூடங்களில் மாணவர்கள் உருவாக்கப்படுவதில்லை. ஆனால் இப்போது தரப்படும் மேல்நிலைக் கல்வியின் வாயிலாக, பள்ளியை விட்டு வெளியிலே வரும்போது ஒரு தொழிலைத் தெரிந்து வருகின்ற சூழ்நிலையை உருவாக்கியிருப்பதால், வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைத் தவிர்க்க முடியுமென்ற நம்பிக்கை நட்சத் திரத்தை நம்மாலே பார்க்க முடிகிறது. நான் நேற்றுக் கூட கல்வி அமைச்சரவர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, தெளிவான விளக்கங்களைத் தெரிந்துகொண்டேன். கோவையிலே பல பள்ளிகள் இருக்கின்றன. குறிப்பாக மணி உயர்நிலைப் பள்ளியின் பக்கத்திலே குப்புசாமி நாயுடு மருத்துவ மனை இருக்கிறது. அந்த உயர்நிலைப் பள்ளியிலே மேல்நிலைக் கல்வி பெறுகின்ற மாணவர்கள் மருத்துவக் கல்வியை நேரடியாகப் பெறும் வாய்ப்பு பக்கத்திலுள்ள மருத்துவ மனையின் மூலமாகக் கிடைக்கின்றது. அதேபோன்று பஞ்சாலைகளின் பக்கத்திலுள்ள பள்ளிகளிலுள்ள மாணவர்கள், பஞ்சாலைத் தொழிலில் பயன்படும் இயந்திரங்களைப்பற்றி அறிய முடியும். இப்போது பஞ்சாலைகளிலிருந்து வரக்கூடிய நூலை விற்க மட்டும்தான் கற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். அங்குள்ள இயந்திரங்கள் பழுதடைந்தால், செப்பனிட, சீர் செய்ய வெளி நாடுகளிலிருந்துதான் ஆட்களை வரவழைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அந்த நிலைமை மாறி, ஆலைகளிலுள்ள இயந்திரங்களைப் பழுது பார்க்க, இயந்திரங்களைக்

[புலவர் புலமைப்பித்தன்] [1978 ஆகஸ்ட் 31]

கழற்றி மாட்ட, செப்பனிட தக்க கல்வியை வழங்க மேல் நிலைப் பள்ளக்கூடங்கள் முன் வந்திருக்கின்றன என்பதைக் கேட்டு பெருமிதம் அடைகிறோம். மேல்நிலைக் கல்வி பயனுள்ள கல்வியாக இருப்பதால், இந்தக் கல்வியைப் பெற வேண்டுமென்ற ஆர்வத்திலே பி.எஸ்சி. படித்த பட்டதாரி மாணவர்கள் கூட இந்தக் கல்வி பெற விண்ணப்பித்திருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்படும்போது, இந்தக் கல்வி ஏட்டுக்கல்வியாக இல்லாமல் நாட்டுக்குப் பயன்படுவதாக, வீட்டிற்குப் பயன்படுவதாக இருக்கிறதென்பதை அறிகிறோம். பள்ளிக் கல்வி புள்ளிக்கு உதவாது; ஏட்டுச் சுரைக்காய் கறிக்கு உதவாது என்பதை மாற்றி அமைத்து, நல்லதொரு கல்வி கொடுப்பதன் வாயிலாக மாணவர்களை வாழத் தகுதி உள்ளவர்களாக இந்த அரசு ஆக்கியிருக்கிறதென்பதை மிகப் பெருமிதத்தோடு பாராட்டுவது நமது கடமையாகும். நாம் ஒன்றை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இன்னும் ஒரு தூறு ஆண்டுக் காலத்தில்—புள்ளி விவரம் வெளியிட்டிருக்கிறார்கள்—அதாவது 2978 ஆம் ஆண்டில் இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் மக்கள் தொகை எவ்வளவு இருக்குமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்து நமக்கு நடுக்கம் ஏற்படுகிறது. 160 கோடி மக்கள் இருப்பார்களென்று கணக்குப் போட்டுச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மக்கள் தொகைப் பெருக்கம், நாளுக்கு நாள் மட்டுமல்ல, வினாடிக்கு வினாடி பெருகிக் கொண்டு வரும்போது, இப்படிப்பட்ட கல்வி முறையை வளர்ப்பதென்பது எந்த அளவுக்குத் தேவை என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதுமாத்திரமல்ல. நான் பெரிதும் மசிழ்ச்சியோடு பாராட்டத் தக்கவை இரண்டு செய்திகளாகும். அதிலே தமிழ் மொழியை வளர்ப்பது ஒன்று; அடுத்து தமிழ் மொழியைப் பாதுகாப்பதென்பது இரண்டாவது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ் மொழி வளர்ச்சி என்பது ஒரு சில ஆண்டுகள் பல பேர்களுடைய விளம்பரத்திற்குப் பயன்பட்டு வந்திருக்கிறது; மெய்யாகவே தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்குப் பயன்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(நண்பகல் 12-00)

இன்னும் சொல்லப்போனால் ஆளுநருடைய உரையை அருந்தமிழிலே மொழி பெயர்த்து வெளியிட்ட பெருமை புரட்சித் தலைவர் தலைமையிலே இருக்கிற அரசுக்குச் சொந்தம் என்பதை எண்ணி மகிழ்ச்சியோடு பாராட்டக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையை மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவது இதுதான் முதல் முறை என்ற கருத்தை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார். அது பல்லாண்டுகளாக இருக்கிற பழக்கம்.

1978 ஆகஸ்ட் 31]

மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவர் : மொழி பெயர்ப்பு முன்னமேயே இருந்தது. அதை அவையிலே படிப்பது அதிகாரபூர்வமாக ஆக்கியது சென்ற ஆண்டிலிருந்துதான் என்று சொல்லுகிறார் என்று நினைக்கிறேன்.

புலவர் புலமைப்பித்தன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஏற்கெனவே மொழிபெயர்க்கப்பட்டுவிட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்படியிருந்தாலும் அதை நாம் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இடையிலே மாற்றியிருந்த கல்வியை மாநில அரசுகளுடைய பொறுப்பிலேயே கொண்டு சேர்க்க வேண்டுமென்று நாம் கூறியதை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொண்டு சம்மதித்திருப்பதற்காக அவர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

தமிழ்த் துறை வளர்ச்சி என்று வருகிறபோது, நம்முடைய தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த கவிஞர்கள், பாரதியாரிலிருந்து பாரதிதாசன் வரையில் அத்தனை பெரும் எத்தனையோ கனவுகளைக் கண்டிருக்கிறார்கள். “தேமதுரத் தமிழோசை உலகெங்கும் பரவ வேண்டும்” என்று பாரதியார் சொன்னார். அந்தத் தமிழை மெய்யாகவே நிறைவேற்றுகிற பொறுப்பை இந்த அரசு ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். தமிழிலே இருக்கிற இலக்கியங்களை பிற மொழியிலும், பிற மொழியிலே இருக்கிற இலக்கியங்களையும், அறிவு நூல்களையும் தமிழ் மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கும் பணி தொல்காப்பியருடைய கனவு என்பதை எண்ணிப்பார்த்து தொல்காப்பியருடைய அந்தக் கனவு இன்றைக்கு நிறைவேற்றப்படுகிறது என்பதை எண்ணி பெரு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். தொல்காப்பியரே கூட மற்ற மொழிகளிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட வேண்டுமென்று வட்சொற் கிளவி இலக்கண நூலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இப்படி ஏறத்தாழ மூவாயிரம், நான்காயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் முதியோர்கள் கனவாகக் கண்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட ஆசையை அவர்கள் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்த்து, அப்படிப்பட்ட மொழி பெயர்ப்பை இன்றைக்குச் சீராக நடத்துகிற பொறுப்பை இந்த ஆட்சி ஏற்றிருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, நாம் மெய்யாகவே மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

வறுமையிலே வாடுகின்ற தமிழாகிரியர்கள், தமிழ்ப் புலவர்கள் ஆகியவர்களுக்கு ஓய்வுதியம் வழங்குவது என்பது மிகச் சிறந்த முறையில் பாராட்டுவதற்குரியதாகும். நானும் 11 ஆண்டுக் காலம் தமிழாகிரியனாகப் பணியாற்றினேன் என்ற காரணத்தால், அவர்களுடைய சார்பிலே மகிழ்ச்சியோடு நன்றி பாராட்டி வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காசி பல்கலைக் கழகம், விஸ்வபாரதி பல்கலைக் கழகம், குஜராத்திலுள்ள சர்தார் படேல் பல்கலைக்

[புலவர் புலமைப்பித்தன்]

[1978 ஆகஸ்ட் 31]

கழகம் ஆகிய மற்ற பல்கலைக் கழகங்களிலும் தமிழைக் கற்றுத் தருவதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்காக மானியம் வழங்குவது என்ற ஏற்பாட்டைச் செய்திருப்பது என்பது, கன்னியாகுமரி முதல் காஷ்மீர் வரையில் தமிழ் பரவட்டும், இதற்குப் பின்னால் உலகம் எல்லாம் பரவும் என்ற முறையில் கால்கோள் விழாவாகச் செய்திருப்பது பாராட்ட வேண்டிய ஒரு நிகழ்ச்சியாகும்.

அடுத்தபடியாக, இந்தி பிரச்சினையைப்பற்றிச் சொல்லுகிற போது, பாவேந்தர் பாரதிதாசன் சொன்னதைப் போல், “சலுகை போனால் போகட்டும்; என் அலுவல் போனால் போகட்டும், தலைமுறை ஒரு கோடி கண்ட என் தமிழ் விடுதலை ஆகட்டும்” என்றும் “என் பிள்ளை பிறந்தான், யாருக்காக? பெற்ற தமிழ் மொழி பேறுக்காக, உள்ளம் இருப்பதும், தோள் இருப்பதும் உயிர் மிக்க தமிழுக்காக” என்ற இலட்சியக் கனவுகளை நிறைவேற்றுகிற வகையில், பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய தத்துவத்தை செயலாக்குகிற வகையிலும், தந்தை பெரியாருடைய பகுத்தறிவு வாதத்திற்கு ஒரு பெரியவெற்றியைத் தேடுகிற வகையிலேயும் இந்த ஆட்சி இந்தி எதிர்ப்பு அணையாக, அரணாக இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்த்து எல்லோரும் பாராட்ட வேண்டும்.

நான்கூட காலையிலே அவசரஅவசரமாகப் பத்திரிகைகளைப் பிரித்துப் பார்த்தேன். அப்படிப் பிரித்துப் பார்க்கிற போது, சம்பந்தம் இல்லாதவர்கள் கூட, “இந்தித் திணிப்புக்கு ஆளுநர் கண்டனம்” என்று மகிழ்ச்சியாகத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீண்ட நெடுங்காலமாக இந்தப் பிரச்சினைக்குச் சொந்தம் கொண்டாடக் கூடியவர்கள், வேறு யாருக்கும் இது சேரக் கூடாது என்று நினைக்கிறவர்கள், இதைப் பற்றி மகிழ்ச்சியாக ஒரு வரி கூட தங்களுடைய பத்திரிகையிலே எழுதவில்லை என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறபோது, வேதனையாக இருக்கிறது. அந்தப் பத்திரிகைகளுக்குச் சொந்தக்காரர்கள், நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னால் எழுதிய வசனங்களை இங்கே எடுத்துச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். “உயர்ந்த கோபுரம், தாழ்ந்த உள்ளம்” என்ற நிலைமை இருக்க வேண்டிமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். புதுமை என்று போட்டு, “இரண்டாவது அணியில் அமைச்சர் அவர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள்” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களே தவிர, இந்தி மொழி ஆதிக்கத்திற்கு எதிர்ப்பு என்பது இந்த நாட்டினுடைய ஒட்டுமொத்தக் கடமையாக இருக்கிற போது, அதை இந்த ஆட்சியே செய்கிறபோது, பாராட்டாத மனம் என்ன மனம் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை எதற்காகப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பது எனக்குத் தெரியவில்லை. “யார் செய்தாலும், நல்ல காரியங்கள் செய்கிறபோது, பாராட்ட வேண்டும்” என்ற பக்குவம் பெற்ற அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய வழியில்

1978 ஆகஸ்ட் 31]

[புலவர் புலமைப்பித்தன்]

சென்று கொண்டிருப்பவர்கள் பின்பற்றவில்லை யென்றால், இதைக் கொடும் வேதனை என்று சொல்வதா அல்லது வெட்கம் என்று சொல்லுவதா? இனிமேலாவது ஆட்சி செய்கிற நல்லகாரியங்களைப் பாராட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். “தன் வீட்டு அத்திப்பூவே நல்ல மணம்; அடுத்த வீட்டு அந்திமல்லிப் பூ மணம் இல்லை” என்றதத்துவம் எத்தனை நாளைக்கு நீடிக்கும் என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு இந்த ஆட்சி செய்கிற இந்த நல்ல செயலுக்கு உறுதுணையாக இருக்க வேண்டாமா என்று கேட்டுத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இதைப் பாராட்டாத மனம் என்ன மனம்? கஞ்சத்தனம் இதிலேயும் காட்டுவதா? வேண்டுமானால் பொருளாதாரத் துறையிலே இருக்கலாம். இதிலே கூடவா இருக்க வேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஒரு முறை சொன்னது நினைவுக்கு வருகிறது. நம்முடைய மேலவைத் தலைவர் அவர்களுடைய மணி விழாவிலே அண்ணா அவர்கள் பேசியதாக நினைவு. “தமிழகத் தலே இருக்கிற யார் எந்த உணர்வுகளுடன் இருந்தாலும் பரவாயில்லை. கவலையிலலை. எந்தச் கட்சியைச் சேர்ந்தவராகவும் இருக்கலாம். மேடையிலே பேசுகிற போது எந்தச் கட்சியைச் சேர்ந்தவராகவும் இருக்கலாம். எந்தக்கொள்கை வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால், தமிழ்என்று வருகிறபோது, தமிழ்ச்சமுதாயம் என்று வருகிறபோது, எல்லோரும் ஒத்த சுருத்துக் கொண்டவர்களாக இருந்து; தமிழைப் பாதுகாக்கிற முயற்சியிலே ஈடுபாடு உள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொண்டார். அவருக்கே உரிய பாணியிலே ஒரு உவமையைச் சொன்னார்கள். “மேடையிலே பாட்டுக் கச்சேரி நடத்துகிறபோது, வாய்ப் பாட்டு பாடுகிறவன் எந்த சுருதியிலே பாடுகிறானோ அந்த சுருதிக்கேற்ப பக்க வாத்தியம் வாசிக்கிறார்கள், அதைப் போலவே நமக்குச் சுருதி ஒன்றாக இருக்க வேண்டும். எந்தக்கொள்கையைப் பின்பற்றுவதை இருந்தாலும், எந்தச் கட்சியைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தாலும், மேடையிலே கச்சேரியிலே சுருதி சமமாக இருப்பதைப்போல, நமக்குச் சுருதி ‘தமிழைப் பாதுகாப்பது’ என்பதாக இருக்க வேண்டும்” என்று நம்முடைய மேலவைத் தலைவர் அவர்களுடைய மணி விழாவிலே பேசியதை நினைவுகூர விரும்புகிறேன். இந்தச் சுருதியை மறந்து விட்டால் அபஸ்வரம் ஏற்படுமே தவிர, அதனாலே பாராட்டுக்குரிய இசையைக் கேட்க முடியாது என்பதை மதிப்பிற்குரிய பெரியவர் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

புதுமையை உருவாக்கிக் காட்டுகிறவர் புரட்சித் தலைவர் என்பதைக் காட்ட வேறு ஒரு ஆதாரமும் தேவையில்லை. இந்தியை ஒப்புக்கொள்ளாத தென் மாநிலங்களை ஒன்றாகச் சேர்த்து வைத்து, மூன்றால் தூர இருந்தவர்களுையெல்லாம் ஒன்றாகச் சேர்த்து வைத்தது ஒன்று போதும். இந்தியை மூன்றால் ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் கூட, வெளிப்படையாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால்,

[புலவர் புலமைப்பித்தன்]

[1978 ஆகஸ்ட் 31]

இந்திரா காங்கிரசைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட இந்தியை எதிர்த்து நம்மை நெருங்கி வரும்போது, இந்தப் பிரச்சினையில் நெருங்கியிருந்தவர்கள் ஏன் விலக வேண்டுமென்று தெரியவில்லை.

திரு க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, “இந்தியை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் இந்திரா காங்கிரஸ்” என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் நிலை தெரியாமல் சொல்லுகிறார்கள் என்று உணர்கிறேன். மும்மொழித் திட்டத்தை நாங்கள் ஏற்றுக்கொண்டோம். இருக்கின்ற சூழ்நிலையின் விளைவாக இரு மொழித் திட்டத்தை கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தை நாங்கள் முழு மனதாக அன்றைக்கே சட்ட மன்றத்திலே ஆதரித்திருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே எங்கள் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில், மொழி உணர்விலே நாங்கள் மற்ற கட்சிகளுக்குப் பின்தங்கியவர்கள் அல்ல என்பதைவிட ஒருபடி அதிகமாக இந்த உணர்வோடு நாங்கள்தான் முதன் முதலாக நாடாளுமன்ற அவையிலே வன்மையாகத் தெரிவித்திருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

புலவர் புலமைப்பித்தன் : “எப்பொருள் யார் யார் வாய் கேட்பினும் அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு” என்பதற்கேற்ப அவர்களும் எங்களுடன் சேர்ந்து ஒத்துழைத்தால் நாங்கள் கொடி தூக்கி வருகிற தொண்டர்களாக வரத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த உணர்வு எல்லோரிடமும் வர வேண்டும். புரட்சித் தலைவருடைய ஆட்சி தமிழகத்தில் வந்ததனால், புரட்சித் தலைவர் முதல்வராக வந்ததனால் தான், மற்ற மாநில அமைச்சர்களையும் அழைத்துப் பேசி நம்முடைய குரலை டெல்லிக்குத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திணிப்பு ஆதிக்கத்தை அகற்ற வேண்டுமென்று தீர்மானம் போடுவது புதுமை இல்லையா, புரட்சி இல்லையா என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர்தான் எனக்குச் சொல்ல வேண்டும். வடக்கே இருப்பவர்கள், டில்லியில் ஆட்சி நடத்துபவர்கள் ஒரு முறை உறுதி மொழி தருகிறார்கள். பிறகு அடுத்த கணத்தில் இந்தியைத் திணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை ஆளுநர் அவர்கள் சுட்டிக்காட்டி அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைக்குக் கண்டனம் தெரிவித்திருப்பது குறித்து மெய்யாகவே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இனியாவது மத்தியிலே இருக்கிறவர்கள் இந்தி மொழியை யார் எக்கேடு கெட்டுப் போனாலும் பரவாயில்லை என்கிற மனப்பான்மையோடு புகுத்துவதை விட்டு விடவேண்டும். இனியாவது இந்தியத் துணைக் கண்ட எல்லைக் கோடுகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற முறையிலே இந்தித் திணிப்பிலே ஈடுபட வேண்டாமென்று, மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தொடர்ச்சியாக இதுபற்றிய பிரச்சினைகளைக்

1978 ஆகஸ்ட் 31] [புலவந்தர் புலமையித்தன்]

கிளப்பும்போதெல்லாம் அங்கேயிருக்கிற பிரதமர் அவர்கள் உறுதி தருவதும் மற்ற அமைச்சர்கள் 'அது கிடக்கட்டும்' என்ற முறையிலே இந்தியைத் திணிக்கும் முயற்சியிலே ஈடுபடுவதும் போன்ற நிலைமைகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருப்பதற்கு என்னுடைய கண்டனத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நாம் எல்லோரும் ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்பதை நமக்கு யாரும் சொல்லத் தேவையில்லை. "யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்" என்ற முறையிலே ஒற்றுமை உணர்வுபற்றி யாருமே நினைக்காத காலத்திலேயே உலகம் முழுவதும் ஒற்றுமை ஏற்பட வேண்டுமென்ற தத்துவம் பற்றிச் சொல்லி வந்தது தமிழ்க் குடி. ஒருமைப்பாடு பற்றிய தத்துவத்தை தமிழகத்திற்கு யாரும் சொல்லத் தேவையில்லை. உலக ஒருமைப்பாட்டின் அவசியத்தை விரும்புகிறவர்கள் தமிழ் மக்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தயவு செய்து தமிழ் மக்களை இரண்டாம் தர மக்களாக மாற்றி விடும் முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டாம் என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். புரட்சித் தலைவர் தலைமையில் அமைந்திருக்கின்ற அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அதற்கு என்றைக்குமே அனுமதிக்காது. புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் முதல்வராக இருக்கிற காலம் வரை—அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் எத்தனை காலத்துக்கு இந்த ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறதோ அத்தனை காலத்துக்கும் நிச்சயமாக இந்தி திணிக்கப்பட முடியாது என்பதை நான் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். யார் யார் தமிழ் ஆர்வம் உள்ளவர்களாக இருக்கின்றார்களோ அவர்கள் எல்லாம் இந்தித் திணிப்பு ஆதக்கத்தை எதிர்க்க முன்வர வேண்டும். "கல் தோன்றி மண் தோன்றக் காலத்தே முன் தோன்றிய மூத்தக் குடி தமிழ்க் குடி" என்ற தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்கள் எல்லாம் இந்தமுயற்சியைப்பாராட்டி ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கு லட்சியமாக இருக்கிற கொள்கை இந்தித் திணிப்பு எதிர்ப்புக் கொள்கை. அதை மேலும் மேலும் புகுத்தி தமிழ் பெருங்குடி மக்களை இரண்டாம் தர மக்களாக ஆக்கும் முயற்சியைத் தடுக்கும் வகையில் நாம் அனைவரும் உறுதுணையாக இருக்க வேண்டுமென்று நான் திரும்பவும் திரும்பவும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ் மொழிவளம் பெற்ற மொழி. மீண்டும் அது வளம் பெறும் வகையிலே—இந்த ஆட்சி பல்லாண்டு காலம் நீடித்து நிலைத்து வாழ வேண்டுமென்று கேட்டு ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்து, பாராட்டி, வரவேற்று அமர்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரையிலே இந்த ஆட்சியினுடைய பொருளாதார வளர்ச்சி பற்றியும், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலேயிருக்கிற மக்கள், கிராமப்புற மக்கள், அவர்களுடைய வாழ்க்கை வளம் பெறத் தக்க வகையிலே பல நல்ல கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற்று

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1978 ஆகஸ்ட் 31]

என்னுடைய உரையை ஆரம்பிக்க விரும்புகிறேன். 'வரவேற்று' என்று சொல்கிறபோது, இதை முன்மொழிந்து பேசிய புலவர் புலமைப் பித்தன் அவர்கள் மிகவும் சிறந்த முறையிலே கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். பொதுவாக ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்து, அதை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற முறையிலே ஆளுநர் உரையைப் பாராட்டி நல்ல முறையிலே கருத்து தெரிவிப்பது என்பது சம்பிரதாயமாக இந்த அவையிலே அமைந்து விட்ட ஒன்று. புலவர் புலமைப்பித்தன் பேசும்போது சிறப்பான முறையிலே பல விஷயங்களை எடுத்துச் சொன்னார். புலவர் என்ற காரணத்தினால் புலமைக் கருத்தோடும், கவிதைகளாலும் கூட அதை ஆதரித்துப் பேசினார்கள். அவர்கள் ஆளுநர் உரையை வரவேற்று ஆதரித்து பல விஷயங்களைச் சொன்ன பிறகு, நான் ஆதரித்துச் சொல்ல வேண்டிய, சொல்ல வேண்டுமென்று விரும்பிய கருத்துக்கள் ஒன்று கூட விடாமல் அத்தனையையும் அவரே பேசிவிட்ட காரணத்தாலும், சிறந்த முறையிலும், கருத்தோடும், புலமையோடும் சொல்லிவிட்ட காரணத்தாலும், நானும் அதையே சொல்லிக்கொண்டிருப்பது தேவையில்லை என்ற அடிப்படையில் ஒருசில கருத்துக்களை மட்டும் நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் உரையைப் பொறுத்தவரையில், முக்கியமாக நானும் வரவேற்றுப் பாராட்ட வேண்டுமென்று கருதியதில் முதலாவது "அயல் நாட்டில் வேலை வாய்ப்பு" பற்றியது ஆகும். இதைப் பற்றிப் புலவர் புலமைப்பித்தன் மிக அழகாகச் சொன்னார் அதை நானும் பாராட்ட விரும்புகிறேன். இந்தக் கருத்து கேரளாவில் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகவே நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு, மாநில அரசு அதற்கு என்று ஒரு நிர்வாகத்தையும் அமைத்து, அது மிகச் சிறந்த முறையில் பணியாற்றி வருகிறது. நானும் சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் இது பற்றிக் கேள்வி மூலமாக எடுத்துச் சொல்லி, அதற்குப் பிறகு இந்த அரசும் இந்தக் கருத்தை நல்ல முறையிலே ஆராய்ந்து, இன்றைய தினம் அதுபோன்ற ஒரு நிர்வாகத்தை தமிழகத்தில் அமைக்கவிருப்பது, உண்மையிலேயே தமிழக மக்களைப் பொறுத்த வரை, ஒரு நல்ல, வரவேற்கத்தக்க அம்சமாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

அடுத்தபடியாக, உணவு நிலைமையைப் பொறுத்தவரை—விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் விளைபொருள்களைப் பொறுத்த வரை, சிறந்த முறையில் கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னார்கள். உணவு நிலைமை மிக நன்றாக இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருப்பது மகிழ்ச்சியான செய்தியாகும். என்றாலும் கூட ஒருசில கருத்துக்களை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல வேண்டுமென்று

1978 ஆகஸ்ட் 31]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

கருதுகிறேன். உணவு நிலைமையைப் பொறுத்தவரை, குறுவை என்று சொல்லக்கூடிய இந்தப் பருவத்திலே, அதுவும் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை, இது அறுவடை ஆரம்பம் ஆகியிருக்கும் பருவமாகும். இந்த நேரத்தில் அரசாங்கம் “நெல்லுக்கு எந்தவிதக் கட்டுப்பாடும் இல்லாத வகையில் கட்டுப்பாடுகளை ரத்து செய்துவிட்டோம், நெல்லுக்கு நல்ல விலை கிடைக்கும்” என்று சொல்லியிருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரை, நெல்லுக்கு நல்ல விலை கிடைக்க வேண்டும் என்பதோடு மட்டுமல்லாமல், ஒரு நல்ல வழிமுறையையும் அவர்களுக்கு வகுக்க வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சம்பா பருவமாக இருந்தால் நிச்சயமாக அரசு வாங்கினாலும் வாங்கா விட்டாலும், நல்ல விலை கிடைக்கும். குறுவையிலே, அதுவும் அந்த சமயத்திலே மழை வந்து—தஞ்சையிலே நெல்லை விற்க முடியாமல் விவசாயிகள் சங்கடப்படும் நிலை உருவாகும் என்பதால், அதன் நடமாட்டத்தை ரத்து செய்வதால் மட்டும் நல்ல விலை கிடைக்கும் என்பதை விட, நடைமுறையில் நல்ல விலை கிடைப்பதற்குரிய ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்ய வேண்டும். தஞ்சையில் பல பகுதிகளில் இப்பொழுது அறுவடை ஆரம்பமாகியிருக்கிறது. நாளைக்கு விலை சாயுமானால், என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதுபற்றித் தெரியவில்லை. குறிப்பாக என்ன விலை கொடுக்கப் போகிறார்கள் என்பதை அரசு தெரிவித்தால் நன்றாக இருக்கும்.

(பிற்பகல் 12-20)

விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், குவிண்டாலுக்கு ரூ. 100 அளவிலே கிடைக்க வேண்டும். எங்கள் பகுதியில் மூட்டைக்கு ரூ. 57 கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயித்திருந்தார்கள். அதற்குப் பின்னால் ரூ. 47 அரசாங்கம் கொடுக்கும் என்று சொன்னார்கள். பின்னால் சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் என்று சொல்கிற உணவு வழங்கும் கழகத்தின்மூலமாக ரூ. 54, ரூ. 55-க்கு வாங்கினார்கள். அதற்குப் பிறகு மத்திய அரசு தலையிடு காரணமாக வாங்க இயலாத நிலைமையிலே இப்போது அரசு இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த நிலைமை நீடிக்குமானால், அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு நெல்லின் விலை குறைந்துவிட்டால் அரசு அவர்களுக்கு என்ன விலை கொடுக்கும்? ரூ. 44 கொடுக்குமா அல்லது ரூ. 54 கொடுக்குமா என்று அரசு சொல்லியாக வேண்டும். அப்படிச் சொல்வது நல்லது. இன்றைய தினம் இந்து பத்திரிகையில் முதல் பக்கத்தில் போட்டிருக்கிறார்கள். கேரளாவைப் பொறுத்தவரையில், நெல்லுக்கு குவிண்டால் ரூ. 120 என்று அரசு விலை கொடுக்கும் என்று நிர்ணயம் செய்து, அந்த விலைக்குக் கீழாக யாரும் விற்க வேண்டாமென்றும் அதனால் ஏற்படுகிற இழப்பை மாநில அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளும் என்றும் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் குவிண்டாலுக்கு ரூ. 120 கொடுத்து அதற்குக் கீழாக இல்லாமல் பார்த்துக்கொள்வதோடு அப்படி விலை குறை

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1978 ஆகஸ்ட் 31]

தால், அரசு வாங்கிக்கொள்ளும் என்ற உறுதிமொழியை உடனடியாக அரசாங்கம் அறிவிக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு அது உற்சாகம் தருவதாக இருக்கும்.

காவிரி நீர்ப் பிரச்சினைபற்றிப் பரவலாகப் பேசப்பட்டது. அண்மையில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டம் கூட்டப்பட்டு அதில் இது விவாதிக்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த காவிரி நீர்ப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களில் உள்ளவர்கள் எல்லாவிதமான நம்பிக்கையையும் அது குறித்து இழந்துவிட்டார்கள் என்றுதான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் நேற்றைய தினம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். அங்கே என்ன நடைபெற்றது அல்லது அங்கே என்ன நடைமுறைகள் வகுக்கப்பட்டன என்பதை அறிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அங்கே எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளை சட்டமன்றத்தில் சொல்வது நல்லது. அது எல்லோரும் தெரிந்துகொள்ள வாய்ப்பாக அமையும். இதைப்பற்றி மத்திய அரசாங்கத்துடன் பேசுவதும் பரலாவுடன் பேசுவதும் மற்ற மாநில முதலமைச்சர்கள் பேசுவதுமாகத்தான் இருக்கிறது. ஏதாவது முடிவு தெரியும் என்று எதிர்பார்த்து எதுவும் வராத நிலைமையில் நான்கைந்து ஆண்டுகள் போய்விட்டன. இந்த ஆண்டு தேவையான அளவு நீர் கிடைத்துவிட்டது என்பதால், அதைப்பற்றிக் கவலைப்படாமல் இருக்க முடியாது. நீர் இல்லாத பற்றாக்குறை ஆண்டு வரும்போது, அந்த ஆண்டு காவிரி நீருக்கு என்ன செய்வது? கர்நாடக மாநிலத்தில் காவிரி நீரைத் தேக்கி வைத்துக்கொண்டு விட முடியாது, எங்களுக்கு வேண்டியது போக மற்றவற்றைத்தான் கொடுப்போம் என்று சொன்னால், அதற்கு என்ன முடிவை அரசு மேற்கொள்ளும்? ஆகையால் இந்த ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்திற்குள்ளாகவாவது ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டும். அப்போதுதான் அடுத்த ஆண்டு சாகுபடிக்கு விவசாயிகள் ஒரு முடிவுக்கு வர முடியும். பரலாவுடனும் மாநில முதலமைச்சர்களுடனும் பேசியும் அதில் முட்டுக்கட்டை ஏற்படுமானால், இது சம்பந்தமாக நாட்டின் பிரதமர் அவர்களே உட்கார்ந்து பேச வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்திய நாட்டின் பிரதமரும் மாநில முதலமைச்சர்களும் இருந்து பேசி ஏதாவது முடிவு எடுக்க முடியுமானால் எடுங்கள். முடிவு எதுவும் ஏற்பட இயலாது என்ற கருத்து எழுந்தால், நிச்சயமாக அதை நடுவர் மன்றத்திற்கு விட்டு விடுங்கள். அதற்கான டார்கெட் தேதி இந்த ஆண்டு டிசம்பர் 30 என்று வகுத்துக்கொண்டு, அதை அங்கே விட்டுவிடுங்கள் என்று வற்புறுத்திச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்தச் சட்டமன்றத் தொடரின்போது பல சட்டங்கள் கொண்டுவரப்பட இருக்கின்றன. சட்ட அமைச்சர் அவர்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள். அவை இங்கே விவாதத்திற்கு வரும்

1978 ஆகஸ்ட் 31]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

போது, நான் இருந்து பேசுவதற்கான வாய்ப்பு இல்லாததால் ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். குத்தகை தாரர் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்று ஒரு சட்டம் இந்த அவையில் வர இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக, கிட்டத்தட்ட ஏழுமூன்று ஆண்டுகளாக நிலச்சுவான்தார்களாக இருக்கிறவர்கள் அதிலும் இரண்டரை ஏக்கருக்குக் குறைவாகப் பெற்றுள்ள சிறு நிலச் சுவான்தார்கள், தர்ம ஸ்தாபனங்களாக இருக்கிற கோயில்கள், போன்றவைகளுக்கு எந்தவிதமான வருமானமும் இல்லாத வகையில் கோடிக் கணக்கான ரூபாய்களை இழக்கும் நிலைமையில் நம் மாநிலத்தில் மட்டும் சுமார் 60 அல்லது 70 லட்சம் சிறு நிலச்சுவான்தார்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் ஆட்சியாக இருந்தாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியாக இருந்தாலும், தற்போதுள்ள ஆட்சியாக இருந்தாலும், குத்தகை தார்களைப் பொறுத்தவரையில், நீங்கள் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்று தள்ளிப்போட்டுக் கொண்டே போகிறார்களே தவிர, முடிந்த முடிவாக அரசாங்கம் எதையும் செய்யவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்கிறேன். சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே இருப்பதால், அவர்கள் இதில் முடிந்த முடிவைக் கொடுப்பார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். தர்ம ஸ்தாபனங்களைப் பொறுத்தவரையில், இரண்டரை ஏக்கருக்குக் குறைவாக இருக்கிற சிறு நிலச்சுவான்தார்களுக்கு இதிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். கட்டிடங்கள் வாடகைச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், கோயில்கள், தர்ம ஸ்தாபனங்கள் ஆகியவற்றுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதன்படியே குத்தகைதாரர்கள் பாதுகாப்புச் சட்டத்திலும் அந்த தர்ம ஸ்தாபனங்கள் அற நிலையங்கள், கோயில்கள் ஆகியவற்றிற்கு விலக்களக்க வேண்டும். அதற்கு ஒரு யோசனையையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். டெனன்ட்ஸ் ஃபைனான்ஸ் கார்ப்பரேஷன் என்று நிறுவி குத்தகை தாரர்களுக்குப் பணம் வழங்கலாம். மர்நில அரசும் மத்திய அரசு உதவியோடு, மற்ற பணம் உதவி செய்யும் மத்திய அரசு நிறுவனங்களையும் சேர்த்து, அவற்றின் வாயிலாக குத்தகை தார்களுக்கு பணம் கொடுத்து, நில உடமையாளர்களிடமிருந்து அவற்றைப் பெற்று, பிறகு அந்தப் பணத்தை அரசுக்கோ அல்லது வங்கிக்கோ அதை வாங்குகிறவர்கள் செலுத்துகிற முறையில் செய்யலாம்.

கிராமப்புறங்களில் மருத்துவ வசதியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். வரவேற்கிறேன். 250 மருத்துவர்களை ஆரம்ப சுகாதார நிலையங்களுக்குப் போட்டிருக்கிறார்கள். சிறு சுகாதார நிலையங்கள் 50 ஆரம்பிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கிராமங்களில் அதிகமான மருத்துவர்களைப் போடுவதால் அங்கே உள்ள நோயாளிகளுக்கு நோய் போய்விடும் என்று சொல்ல முடியாது. அந்த சுகாதார நிலையங்களுக்கு எவ்வளவு மருந்துகள் கொடுக்கப்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். சுகாதார நிலையங்களுக்கு ஆண்டுக்கு 15 ஆயிரம் ரூபாய்க்கான மருந்துகள்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1978 ஆகஸ்ட் 31]

தான் கொடுக்கப்படுகின்றன. அந்த சுகாதார நிலையங்கள் பணியாற்றவேண்டிய பகுதியில் உள்ள மக்கள் ஒன்றரை லட்சம் பேர். டாக்டர்களை எவ்வளவு போட்டாலும் அவர்கள் கொடுக்கிற மருந்தைப் பொறுத்துத்தான் நோய்கள் போகும். மினி செண்டர் என்று சொல்கிற சேவா ஸ்தாபனம், சிறு சுகாதார நிலையம் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தவரையில், நம்முடைய அரசாங்கமும் மத்திய அரசாங்கமும் ஆலோசித்து ஒரு நல்ல திட்டத்தை சென்ற ஆண்டு கொண்டு வந்தார்கள். தஞ்சையில் என்னுடைய தலைமையில் உள்ள சேவா ஸ்தாபனம் சார்பாக இரண்டு மினி செண்டர்களை ஆங்காங்கே திறந்து வைத்தேன். அப்போது அவற்றிற்கு எவ்வளவு செலவாகிறதோ அதில் பாதியை நாங்கள் கொடுக்கிறோம் என்று அரசாங்கத்தில் சொன்னார்கள். 12 ஆயிரம் ரூபாய் ஆண்டிற்கு அங்கே செலவாகிறது. பெரிய மருத்துவ மனையில் உள்ள மருத்துவர்களையும் செவிலியர்களையும் / கிராமங்களுக்குச் சென்று அங்கே சேவை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னோம். ஆனால் அவர்களுக்கு அங்கே கொடுக்கப்படுகிற ஊதியம் மருத்துவ மனைகளில் கொடுக்கப்பட்டதைவிடக் குறைவாக இருந்தது. ஒரு மருத்துவ மனைக்குக் கிட்டத்தட்ட ரூபாய் ஆறாயிரத்திலிருந்து ஏழாயிரம் வரையில் மருந்துக்குச் செலவிடப்பட்டது. இதைப்பற்றி அரசிடம் கேட்டபோது, ரூ. 12 ஆயிரத்தில் மூவாயிரம் ரூபாய் மருத்துவர் செவிலியர்களுக்கும் கிட்டத்தட்ட ரூபாய் ஒன்பதாயிரம் மருந்துக்கும் செலவிட்டிருக்கிறோம். அதனால் அதில் பாதியான ஆறாயிரம் ரூபாய் கொடுங்கள் என்று கேட்டோம். மருத்துவர்களுக்கும் செவிலியர்களுக்கும் செலவு செய்ததில் பாதியைத் தருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். இதைப்பற்றி அரசு ஆலோசிச்ச வேண்டும். மருத்துவர்களோடு மருந்துக்கும் அதிகமாகச் செலவு செய்ய வேண்டும். அப்போது தான் இந்தச் சிறிய சுகாதார நிலையங்கள் நல்ல முறையில் செயல்பட முடியும். நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில், கிட்டத்தட்ட 500 சுகாதார நிலையங்கள் ஆரம்பிக்க முடியும். முக்கியமாக பெரிய நிறுவனங்கள் இதுபோன்ற சிறு சுகாதார நிலையங்களை ஆரம்பித்தால் வருமான வரியிலிருந்து முழுவிலக்கு அவர்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது என்பதால் பல பெரிய நிறுவனங்கள் அப்படி ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். வாலண்டரி ஹெல்த் செண்டர்கள் என்று ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அப்படி பல இடங்களில் நடப்பதனால், அவற்றிற்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அரசு அளித்தால், அதைப்போல இன்னும் 500 ஆரம்பிக்க முடியும். அதில் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

கைத்தறித் துணிகளைப்பற்றி ஆளுநர் உரையில் ஒன்றும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்று கருதுகிறேன். கைத்தறித் துணிகள் என்று சொல்லிக்கொண்டு வட இந்திய மாநிலங்களிலிருந்து மில்களிலும்

1978 ஆகஸ்ட் 31]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

மெஷின்களிலும் நெய்யப்பட்ட துணிகள் வெளிநாடுகளுக்கு அதிகமாக அனுப்பப்படுவதன் காரணமாக, அந்தக் கோட்டா குறைந்து நமது தமிழ்நாட்டு கைத்தறி நெசவாளர்கள் பெருமளவில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற ஒரு அபாயகரமான நிலை உருவாகிக்கொண்டிருக்கிறது என்று நண்பர்கள் கூறுகிறார்கள். அந்த நிலைமை ஏற்படாமலிருக்க, நமது மாநில அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு இப்படிப்பட்ட மில் துணிகளை கைத்தறித் துணிகள் என்ற பெயரில் ஏற்றுமதி செய்வதைத் தடை செய்தால் தான், நமது மாநிலத்தில் இருக்கிற கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நாம் உதவ முடியும். இந்த வகையில் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு ஊக்கம் தர தகுந்த வழிவகைகளை அரசாங்கம் காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அரசு ஊழியர் ஊதியக் குழுவின் சிபாரிசுகளைப் பொறுத்த வரையில், ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நேரத்தில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அவையில் இல்லை. ஆளுநர் உரையில் அரசு ஊழியர்களின் ஊதியக் குழுவின் மீதான பரிந்துரைகளின்பேரில் அரசாங்கத்தின் முடிவுகள் விரைவில் அறிவிக்கப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்க ஊழியர்களைப் பொறுத்தவரையில், விரைவில் என்றால் எவ்வளவு விரைவாக என்று பேசப்படுகிறது. அதைத்தான் நானும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். முன்னாலே ஒரு பிரச்சினையில் அதாவது பார்லிமெண்ட்டரி செக்ரட்டரிகளா, அல்லது அவர்கள் துணை அமைச்சர்களா, அவர்கள் யார் என்று கேட்டபோது, அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதில் அதைப்பற்றி விரைவில் சொல்லப்படும் என்பதாகும். அப்படி விரைவில் என்றால், “எவ்வளவு விரைவில்? நாட்கள் கணக்கிலா? மாதக் கணக்கிலா அல்லது ஆண்டுக் கணக்கிலா?” என்று பேசப்படுகிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், விரைவில் என்றால், மிக விரைவில் என்றுதான் அர்த்தம் கொள்கிறேன். அது ஒரு 15 நாட்களுக்குள்ளாக அறிவிக்கப்பட வேண்டும், அறிவிக்கப்படும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஏனென்றால் சில நாட்களுக்கு முன்பாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்த நாளின்போது இந்த அறிவிப்பு செய்ப்படும் என்று படித்ததாக எனக்கு நினைவு. ஆகவே ஊழியர்களைப் பொறுத்த வரையில் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பிறந்த நாள் விழாவின்போதாவது அல்லது அடுத்த 15 நாட்களுக்குள்ளாக வாவது அறிவிக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு அறிவிப்பார்கள், அறிவிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, லஞ்ச ஊழலைப்பற்றிச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். லஞ்ச ஊழல் அரசு மட்டத்தில் இருப்பது ஒன்று. ஊழியர் மட்டத்தில் இருப்பது ஒன்று. லஞ்ச ஊழலைப் பொறுத்த வரையில், மிகப் பெரிய அளவில் அதை ஒழிப்பதற்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1978 ஆகஸ்ட் 31]

பட்டு வருகின்றன என்பதை நான் மனப்பூர்வமாக ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் பள்ளிகள், கல்லூரிகள், மற்றும் அரசு தொடர்புள்ள பல இடங்களில் ஊழல் இன்னும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. இவைகளை ஒழிக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ளும்போது, இதற்குப் பால் உள்ள மாவட்ட ரீதியாகப் பார்க்கிறபோது, அரசாங்க அதிகாரிகள் நிலையில் பார்க்கிறபோது, இன்னும் பல இடங்களில் லஞ்ச ஊழல் தட்டிக் கேட்பாரின்றி நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அந்த வளர்ச்சியைத் தடை செய்தாக வேண்டும். அரசாங்கம் இதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். லஞ்ச ஊழலை அரசாங்க ஊழியர்கள், அலுவலர்கள் மத்தியிலிருந்து தடை செய்ய வேண்டும். அரசாங்கம் ஏற்கெனவே ஒரு ஆய்வு புரிய, 'District Inspection Cell' என்று சொல்லப்படும் ஒரு அமைப்பைப் போட்டார்கள். அதன் நடவடிக்கை என்னவென்றால், 10 மாவட்டங்களில் லஞ்ச ஊழலைத் தடை செய்யும் என்றார்கள். ஆனால் அந்த அமைப்பு என்ன நடவடிக்கை எடுத்தது, எவ்வளவு தடை செய்தார்கள், இனி லஞ்ச ஊழல் நடக்காமல் இருக்க என்ன செய்தார்கள் என்று எதுவும் சொல்லப்படவில்லை.

இறுதியாக ஒன்றிரண்டு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சுற்றுலாத் துறையைப் பொறுத்த வரையில், இன்னும் பல இடங்களைச் சுற்றுலாத் துறையில் எடுக்கப்போவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சென்னையை அடுத்துள்ள மகாபலிபுரத்தைப் பொறுத்த வரையில், அங்கே அதிகமான என்க்ரோச்மெண்ட் இருக்கிறது என்கிறார்கள். அதிகமான பேர் அங்கே ஆக்கிரமிப்பு செய்துள்ளதாக மத்திய அரசு அதிகாரிகள் சொல்லுகிறார்கள். இருக்கிற ஒன்றிரண்டு இடங்களையும் நீங்கள் சரியாக வைத்துக் கொண்டால், மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து இன்னும் அதிகமாக உதவி செய்ய வாய்ப்பாக இருக்கும் என்கிறார்கள். மகாபலிபுரத்தைப் பொறுத்த வரையில், அங்குள்ள ஆக்கிரமிப்புகளை எடுத்துவிட்டால், நாங்கள் லட்சக் கணக்கில் பணம் ஒதுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சுற்றுலாத் துறை அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். எனவே மாநில அரசாங்கம் இது குறித்துத் தகுந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்வதோடு, திருச்சியைப் பொறுத்த வரையில், அங்குள்ள விமான நிலையத்தைப் பெரிய விமான நிலையமாக மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அண்மையில் திருவனந்தபுரத்தில் உள்ள விமான நிலையத்தை அங்குள்ள அரசு தீவிரமாக முயற்சி செய்து விரிவுபடுத்தியிருக்கிறது. அதைப்போல் திருச்சி விமான நிலையத்தை விரிவாக்க வேண்டும். விமானப் பயணிகள் நிறைய திருச்சிக்கு வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் நல்ல முறையில் தங்க இடமோ ஹோட்டலோ எந்த வசதியும் இல்லை. எனவே திருச்சி, தஞ்சை, தேக்கடி போன்ற பகுதிகளில் நிறைய வசதிகளைச் செய்து தர வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

1978 ஆகஸ்ட் 31]

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அடுத்து, மேல்நிலை உயர் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், 400 பள்ளிகள் திறக்கப்படும் என்று சொல்லி, 900 பள்ளிகள் வைத்துவிட்டோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு பங்கு என்று சொல்லி இரண்டு பங்கு செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கல்வி அமைச்சரின் ஆர்வத்தை இது காட்டுகிறது. நல்ல முறையில் இந்தப் பள்ளிகளை நடத்த வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இதைச் செய்திருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் இதில் ஒன்றிரண்டு குறைபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. 25,000 ரூபாய் பணம் கட்டவேண்டும் என்றுர்கள். பல பள்ளிகளில் ரூ. 25,000 கட்ட வழியே இல்லை. எதற்காக இந்த 25,000 ரூபாய் கட்டவேண்டும் என்றேபுரியவில்லை. 25,000 ரூபாய் கட்ட வேண்டும் என்பதைத் தளர்த்திவிட்டு அந்தப் பணத்தை அந்தப் பள்ளிக் கூடத்திலேயே நல்ல முறையில் செலவு செய்துகொள்ளலாம் என்று அரசாங்கம் சொல்லலாம். பல பள்ளிகளில் ஆசிரியர்களும் மாணவர்களும் அமருவதற்கு நாற்காலிகளோ, பெஞ்ச்களோ இல்லை. பிள்ளைகள் எழுதுவதற்குத் தேவையான 'பர்னிச்சர்' இல்லை. மற்றும் அநேக இடங்களில் 'லேப ரேட்டரி பெசிவிட்டிஸ்' என்கிற ஆய்வுக் கூடங்கள் இல்லை. இப்படிப்பட்ட பள்ளிக்கூடங்கள் அரசாங்கத்திலிருந்து சுமார் 1 லட்சம் ரூபாயாவது உதவிப்பணம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்தார்கள். எந்தப் பள்ளிக்கும் எந்தவிதமான உதவிப் பணமும் கிடைக்கவில்லை. எனவே வறுமையாக உள்ள பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையிலாவது, அரசாங்கம் ஒரு லட்ச ரூபாய் கொடுக்க முன்வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்த வரையில், பல பள்ளிகளில் முதுநிலை ஆசிரியர்கள், போஸ்ட் கிராஜுவேட் பட்டம் பெற்றவர்கள் இருக்கிறார்கள். இன்னும் சில பள்ளிகளில், தனியார் பள்ளிகளில் வெறும் பட்டதாரி ஆசிரியர்களே இருக்கிறார்கள். அவர்கள்தான் மேல்நிலைவகுப்புகளில் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றுகிறார்கள். இதற்கு பட்டியல் ஒன்றைத் தயாரித்து முதுநிலை பட்டதாரிகள் மேல்நிலைப் பள்ளிகளில் பணியாற்றக்கூடிய வாய்ப்பை உருவாக்க வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் தமிழ் ஆசிரியர்கள் தங்கள் மாநாட்டை அண்மையில் மதுரையில் மிகச் சிறப்பாக நடத்தினார்கள். மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் அந்த மாநாட்டில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் ஆசிரியர்கள் அப்போது 2 கோரிக்கைகளை வைத்தார்கள். பல காலமாகப் புலவர் பட்டம் பெற்று தமிழ் ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் முதுநிலைக் கட்டத்தில் கல்வி போதிக்க வேண்டும் என்று கோரிக்கை வைத்தார்கள். முதலில் இருந்த இந்த நிலை பின்னாலே மாறியது. எனவே கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இதை மாற்றுவேன் என்று சொன்னார்கள். மற்றொரு கோரிக்கை அட்டென்டன்ஸ் லிஸ்ட்டில் கையெழுத்துப் போட வழிமுறை செய்ய வேண்டும் என்பது. அதற்கும் கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் உறுதிமொழி கொடுத்தார்கள். அந்த உறுதி

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

[1978 ஆகஸ்ட். 31]

மொழியை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் காப்பாற்று வார்கள் என்று நான் உண்மையாகக் கருதுகிறேன். காப்பாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

முடிவாக நாளை மாலை 4 மணி அளவில் நான் ஜமைக்கா நாட்டில் கிங்ஸ்டன் நகரில் நடைபெற உள்ள காமன்வெல்த் பார்லிமெண்ட்டரி மாநாட்டில் நம்முடைய மாநில காமன்வெல்த் பார்லிமெண்ட்டரி அமைப்பின் சார்பாக, நம்முடைய மாநிலத்தின் பிரதிநிதியாக செல்ல இருக்கிறேன். என்னைப் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்க உதவிய நம்முடைய மாநில காமன்வெல்த் பார்லி மெண்ட்டரி அமைப்பிற்கும் அதன் முக்கிய உறுப்பினர்களாக இருக்கிற மேலவைத் தலைவர், பேரவைத் தலைவர், பேரவையின் முன்னவர் ஆகியோருக்கும் நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, முடிந்தவரையில் என்னுடைய கடமைகளை ஆற்றி நான் திரும்புவேன் என்று கூறி, உங்களிடமிருந்து விடைபெற்றுச் செல்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆ. திராவிடமணி : மாண்புமிகு மேலவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையைக் குறித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு ஒருவாய்ப்பு கிடைத்ததற்காக நன்றி கூறி இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் என்னுடைய கருத்துக்களை அவையின் முன் வைக்கிறேன்.

நம்முடைய ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்று முன் மொழிந்து அதைப் பாராட்டிப் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் புலவர் புலமைப்பித்தன் அவர்கள் தம்முடைய ஆளும் கட்சிக்கு தனது கடமையைச் செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் சம்பிரதாயமான முறையில் பேசினார்கள். அது அவர்களுடைய கடமை, அதை நான் மறுக்கவில்லை.

புலவர் புலமைப்பித்தன் : நான் சம்பிரதாயங்களை ஒப்புக் கொள்ளாத இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவன்.

திரு. ஆ. திராவிடமணி : முன்னாலே இருந்த ஆட்சியாளர்கள் தொழில் நுட்ப அடிப்படையில் கல்வியை வளர்க்கவில்லை என்றும் இப்போது இருக்கிற ஆட்சிதான் நுட்பத் தொழில்களின் அடிப் படையில் கல்வித் துறையில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தியிருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். மரியாதைக்குரிய திரு. காமராஜர் காலத்திலேயிருந்து ஐ. டி. ஐ., பாலிடெக்னிக் போன்ற பல தொழில் நுட்பத் துறையிலும் வல்லவர்களாக நம் மக்கள் திகழ வேண்டும் என்று பல்வேறு தொழில் நுட்பக் கல்லூரிகளைத் துவக்கி யிருக்கிறார்கள். படிப்பு என்பது பலவகைப்பட்டது. ஒருவர் டாக்டராகப் படிக்கிறார். ஒருவர் சட்டம் படிக்கிறார். ஒருவர் பி. ஈ. (பொறியாளர்) பட்டம் பெற்றிருக்கிறார். நம் அமைச்சர்

1978 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. ஆ. திராவிடமணி]

களிலேயே பலர் வழக்கறிஞர்களாக இருக்கிறார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. எஸ்.டி. சோமசுந்தரம் அவர்கள் பொறியாளராக இருக்கிறார். மற்றும் டாக்டர்கள் எல்லாம் கூட இருக்கிறார்கள்.

(பிற்பகல் 12-40)

இப்போது தொழில் கல்வி அமைத்திருப்பது பற்றி சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கல்வித் துறையிலே எவ்வளவோ செய்திருக்கிறது.

புலவர் புலமைப்பித்தன் : கல்லூரிகளிலே பட்டம் பெற்று வருகிறார்கள். பொருளாதாரத் துறையிலே பலர் பட்டம் பெற்று வருகிறார்கள். மருத்துவத் துறையிலே பட்டம் பெற்று வருகிறார்கள். அதுபோல தொழில் கல்விபற்றிக் குறிப்பிட்டுச் சொல்கிறோமே தவிர, வேறு ஒன்றுமில்லை.

திரு. ஆ. திராவிடமணி : திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு கூட உயர்நிலைப் பள்ளிகளில், 40 ஆயிரம் செலவில் கட்டிடங்கள் அமைத்திருக்கின்றது. விளக்கம் பெறுவதற்கு விஞ்ஞான ஆய்வுக் கூடங்களை எல்லாம் அமைத்திருக்கிறது. இதெல்லாம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் நடைபெற்றிருக்கின்றது என்பதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே அதிலே ஒன்றும் பிரச்சினை இல்லை. புதிய அரசும் அதே மாதிரி செய்துகொண்டிருக்கிறது. வரவேற்கிறேன். முந்தைய அரசு செய்யவில்லை என்பது போலவும், தாங்கள்தான் செய்தது என்பது போலவும் சொல்லத் தேவையில்லை என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் டெல்லியிலே போய் பம்பை காவிரி நீர் பங்கிட்டு விஷயமாகப் பேசி, திரு. தேவராஜ் அர்ஸ், திரு. அந்தோணி அவர்கள் எல்லோருமே இருக்கும் நேரத்தில் 1974-ல் கலைஞர் அவர்கள் காலத்திலே எப்படி தண்ணீர் தரப்பட்டதோ அதே அளவு 56,600 கோடி கன அடி தண்ணீர் தான் வேண்டும். 76-ல் அவசர காலத்தில் ஒப்பந்தம் செய்த 48,000 கோடி கன அடி தண்ணீர் வழங்கும் ஒப்பந்தத்தை ஏற்க மாட்டேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அப்படிப் பெறவேண்டும்.

*மாண்புமிகு திரு. ப. குழந்தைவேலு : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. திராவிட மணி அவர்கள் தமிழகத்தில் மிகமுக்கியமான பிரச்சினையான காவிரிநதி நீர்ப் பிரச்சினைபற்றிப் பேசுகிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினையைப்பற்றி 2 தினங்களுக்கு முன்பு சர்வ கட்சிக் கூட்டம் நடந்திருக்கிறது. அதிலே ஒரு முடிவு எடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த முடிவை வெளியே சொல்லவில்லை. சர்வ கட்சித் தலைவர்களும் அப்படி ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே வருகின்ற 3-ஆம் தேதி அன்று அதைப்பற்றிப் பேச்சு வார்த்தைகள் டில்லியில் நடைபெறவிருக்கின்றன. ஆகவே மாண்புமிகு அங்கத்தினர்

[திரு. ப. குழந்தைவேலு] [1978 ஆகஸ்ட் 31]

அவர்கள் அதைப்பற்றிப் பேசாமலிருந்தால், நல்லதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த நேரத்தில் யார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள், என்ன தவறு செய்திருக்கிறார்கள் என்று வெளியிட்டால், அது நமக்கு பாதகமாக முடியும் என்று மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். ஆகவே அதைப்பற்றி மீண்டும் மீண்டும் பரிசீலனை செய்யாமல், அதை விட்டு பேச்சைத் தொடருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. திராவிடமணி: தவறு செய்தார்கள் என்று சொல்லும் போது, நானும் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு செய்த காரியங்களைப்பற்றிச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். காமராஜர் அவர்கள் காலத்தில் கல்லூரிகள் அமைத்திருக்கிறார்கள். அது போல் திராவிட முன்னேற்றக்கழக ஆட்சியின்போது, 62 கல்லூரிகள் அமைத்திருக்கிறார்கள். காமராஜர் அவர்கள் காலத்தில் எஸ். எஸ். எல். சி. வரையில் இலவசக் கல்வி கொடுத்தார்கள். திராவிட முன்னேற்ற கழக ஆட்சிக் காலத்தில் பி. யு. சி. வரையில் இலவசக் கல்வி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்து ஏழை மாணவர்களை உற்சாகப்படுத்தினார்கள். ஆகவே கல்வித் துறையில் முந்தைய ஆட்சி ஒன்று செய்திருந்தால், அதைத் தொடர்ந்து இப்போது வந்திருக்கும் ஆட்சி செய்ய வேண்டியது அதனுடைய கடமை என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் செய்த காரியங்களைப்போல், கல்வித் துறையிலே மேலும் நல்ல முறையிலே செய்து கல்வித் துறையை வளர்க்க வேண்டும்.

அடுத்து, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் இந்தப் பிரச்சினையில் ஈடுபட்டது. நம் மாணவர்களுக்காக இந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டது. 1965-ல் சட்டத்தை எரித்ததை எல்லோரும் உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதற்குப் பிறகு பண்டித நேரு அவர்கள் விரைவாக இது விஷயத்திலே ஒரு முடிவு செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இந்தி பேசாத மாநிலங்கள் விரும்புகிற வரையில், ஆங்கிலமே தொடர்ந்து நீடிக்கும் என்று பண்டித நேரு அவர்களே ஏற்றுக்கொண்டார்கள். அதற்குக் காரணம் 1965-ம் ஆண்டுப் போராட்டம்தான் என்பதை நான் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

போஸ்டல் டிபார்ட்மெண்ட்டிலே, மத்திய சர்க்கார் அலுவலகங்களிலே இருந்தவர்கள் எல்லாம் இந்தி படித்துத் தேர்வு பெற்றால் தான் அவர்களுக்குப் பதவி உயர்வு கிடைக்கும் என்ற விதியை எதிர்த்து நம்முடைய நண்பர் திரு. மாறன் அவர்கள் ரிட் மனு போட்டார்கள். சம்பந்தப்பட்டவர்கள்தான் ரிட் போட வேண்டும் என்று கோர்ட்டில் சொன்னார்கள். போஸ்டல் பணியாளர்களுக்காக நாடாளுமன்ற மேலவை உறுப்பினர் திரு. லட்சுமணன் அவர்கள் அதைத் தாக்கல் செய்தார்கள். அதை சுப்ரீம் கோர்ட்

1978 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. ஆ. திராவிடமணி]

விசாரித்து, அந்த உத்தரவு செல்லாது, அப்படி கட்டாயமான விதி கூடாது என்று தீர்ப்பளித்தது. அந்த அளவிலே அந்த இந்தியைத் திணிக்கும்போது, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நான் அதைத் தடுப்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

புலவர் புலமைப்பித்தன் : பண்டித நேரு அவர்கள் உறுதி மொழி கொடுத்திருப்பது 1963ஆம் ஆண்டில் விலைவாசி உயர்வு கண்டனப் போராட்டம் நடத்தியபோது, பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வேலூர் சிறையில் இருந்தபோது, சீன ஆக்கிரமிப்பு நடந்த நேரத்தில், அவரை விடுதலை செய்தார்கள். அப்போது இந்தி மொழி திணிக்கப்பட மாட்டாது என்ற உறுதிப்பாட்டையும் கொடுத்தார்கள். 1965-ஆம் வருடத்திற்குப் பின்னால் என்று சொல்வது சரியல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். 1965 ஆம் ஆண்டு நடந்த போராட்டத்தில் எல்லோரும் சேர்ந்திருந்தோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. திராவிடமணி : 1965-லே திரு. சாஸ்திரியார் அவர்கள் அந்த ஒப்பந்தத்தை ஏற்றுக்கொள்கின்ற நேரத்திலே, பண்டித நேரு கொடுத்த உத்தரவாதத்தின் அடிப்படையிலே ஏற்றார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அது நேரு அவர்கள் அளித்த உத்தரவாதம்தான் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்ற முறையிலே அண்ணாவின் அரசு செயல் பட்டது. நம் நாட்டில் தமிழ் மணம் கமழும் அளவுக்கு நம் அரசு செய்தது. தமிழ் நாடு என்ற பெயர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகுதான் வந்தது. அந்தப் பெருமையைச் சொல்வது நாம் அண்ணாவை மதிப்பதாக ஆகும். அந்த முறையிலே நாம் அதை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

புலவர் புலமைப்பித்தன் : அண்ணாவைக் குறைத்து மதிப்பது பாவமான காரியம் என்பதை நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். அப்படி நான் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஆ. திராவிடமணி : 1967-லே எங்கும் தமிழ்தான் என்று சொல்லப்பட்டது. எனவே அது முடிந்த பிரச்சினை. தமிழ்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற முறையிலே கால கட்டத்தில் பேசப்பட்டது. அது காலத்தின் கட்டளை. ஆகவே அண்ணாவே சொல்லிவிட்டார்கள். எங்கும் தமிழ் எதிலும் தமிழ் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அதுதான் நமக்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பு. அதற்கு அப்பிலே கிடையாது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. திராவிடமணி] [1978 ஆகஸ்ட் 31]

நம்முடைய ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல வேண்டியது என்னுடைய கடமையாகும். 16 ஆயிரம் நியாய விலைக் கடைகள் திறக்கப்படும் என்று ஆளுநர் அவர்கள் உரையில் சொன்னார்கள். அதன்படி அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று இதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள் ஆனால் கூட்டுறவு அமைப்பின் கீழே இருந்த பல சங்கங்களைக் கலைத்து விட்டார்கள். அதற்குப் பதில் நியாய விலைக் கடைகளை அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கடைகள் எல்லாம் நஷ்டத்தில் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன. நூறு ரூபாய் சம்பளத்தில் எஸ். எஸ். எல். சி. படித்த மாணவர்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களே அதில் எல்லா வேலைகளையும் செய்துகொள்ள வேண்டும். ஏதோ சொல்லிவிட்டோமே என்பதற்காக ஐவுலியையும், பல சரக்குகள் மொத்த வியாபாரம் செய்யும் கூட்டுறவு சங்கங்களை எல்லாங்கூட கலைத்துவிட்டார்கள். கடையநல்லூரிலே ஒரு சொசைட்டியைக் கலைத்துவிட்டார்கள். அரசே சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக ஒரு கடை நடத்தி வருகிறார்கள். அங்கு 2 பையன்களைப் போட்டிருக்கிறார்கள். ஒருவருக்கு ரூ. 150 என்று இரண்டு பேர்களுக்கு 300 ரூபாயும் கடைக்கு வரடகையாக ரூ. 80-ம் கொடுத்து வியாபாரம் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அங்கு வியாபாரம் நடக்கவில்லை. வெறும் சீனி மட்டும்தான் கொடுக்கிறார்கள். கடைகள் லாபம் இல்லாமல் நடக்கின்றன. 16 ஆயிரம் கடைகள் அமைக்க வேண்டும் என்பதற்காக இருக்கின்ற சொசைட்டிகளைக் கலைக்கிறார்கள். அவைகளை விட்டுவிட்டு, கடைகளைத் திறக்கலாம். நாட்டுக்குத் தேவை கூட்டுறவு என்று சொல்கிறோம். அப்படிச் சொல்லிக் கொண்டே எந்தத் தவறும் செய்யாமல் இருந்து கொண்டிருக்கின்ற சங்கங்களையும் கலைத்து விடுகின்றார்கள். அப்படிச் செய்யவேண்டிய அவசியமில்லை. இதில் அவசரப்படவேண்டிய அவசியமில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதற்குரிய சமாதானத்தையும், விளக்கத்தையும் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

திரு. சி. இராமலிங்கம்: மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, நுடைய நல்லூரிலே இருந்த சொசைட்டியைக் கலைத்துவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். கிட்டத்தட்ட 15 கூட்டுறவு சொசைட்டிகள் சம்பந்தப்பட்ட தவறுகள் இன்றைக்கு வழக்கிலே இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்த வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் இந்த சொசைட்டியிலே இருந்தார்கள் என்பதற்காக கலைத்துவிட்டதாகச் சொல்கிறார்கள். அதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள்.

அடுத்து, நம்முடைய மாறன் அவர்கள் என்று சொன்னார்கள். எல்லோருக்குமே இப்போது நம்முடைய மாறன் என்று சொல்வது சரியாகாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் இந்தி எதிர்ப்புப் போராட்டத்திலே சிறை சென்றிருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள்.

1978 ஆகஸ்ட் 31]

(பிற்பகல் 12-50)

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: கடையநல்லூர் கூட்டுறவு சங்க விவகாரத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினரும் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறார் என்ற செய்தி பத்திரிகையில் வருமானால், அவர் ஒரு குற்றவாளி போன்று தெரியும்.

திரு. சி. இராமலிங்கம்: நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை, அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்க நடவடிக்கைகள் உறுப்பினரவர்களுக்குத் தெரியுமென்று சொன்னேன்.

திரு. ஆற்காடு நா. வீராசாமி: மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் பேசும்போது, அந்த வழக்கிலே உறுப்பினர் திரு. திராவிடமணி அவர்கள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது அவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே இருக்க வேண்டுமா? அதை நீக்கிவிடுவது நல்லது.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்): உறுப்பினரே மறுத்து விட்டார்கள். அதனால் அதை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

திரு. ஆ. திராவிடமணி: மாநிலம் பூராவும் கூட்டுறவுத் துறையில் தவறுகள் நடைபெறுகின்றன. யார் தவறு செய்தாலும், தவறு செய்தவர்களைச் சட்டப்படி தண்டிப்பதுதான் நியாயமானது என்பதுதான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை. ஆகவே கூட்டுறவுச் சங்கங்களிலே கடையநல்லூர் கூட்டுறவுச் சங்கம் மட்டும் தான் தவறு செய்தது, அதற்காகத் திராவிடமணி பேசுகிறார் என்று நினைத்துப் பேச வேண்டாம். மாநிலம் பூராவும் உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பல்வேறு தவறுகள் இருக்கின்றன. தவறு இருக்கிறதென்பதால் நன்மை செய்யாமல் இருக்கக்கூடாது. தவறு இருந்தால், அதற்காக வக்காலத்து வாங்கிப்பேச பிரியப்படவில்லை. கடையநல்லூர் கூட்டுறவு நெசவாளர் சங்கப் பிரச்சினை வேறு. இளம்பிறை சங்கம் என்பது வேறு. அங்கே ஜவுளி வியாபாரம் செய்கிறார்கள். சர்க்கரை, அரிசி ஆகிய பொருள்களைக் கொள்முதல் செய்து விற்கிறார்கள். எல்லோரும் அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தைப் பெருமையாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு விழாவிற்கும் அதிகாரிகள் வந்து, சிறப்பாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு அந்தச் சங்கத்தில் இருப்புக் கணக்கு சரியாக இருந்தது. ஆனால் அதன் தலைவர் திரு. அகமது சாகிப் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதற்காக அதைக் கலைக்க வேண்டுமா என்ற வருத்தத்தில் சொன்னேன். அங்கே ஷார்ட்டேஜ் கிடையாது. அதிகாரிகள் வந்து அரிசி மூட்டையை அளந்தார்கள். கால் கிலோ கூடக் குறையவில்லை. அங்கே லோகலில் உள்ள தோழர்கள் அமைச்சரிடம் சொன்னார்கள் என்பதால், கடையிலே வந்து உட்கார்ந்து, அமைச்சரவர்கள்

[திரு. ஆ. திராவிடமணி] [1978 ஆகஸ்ட் 31]

அந்தச் சங்கத்தைக் கலைத்துவிடு என்று சொல்லியிருக்க வேண்டாம். விசாரித்திருக்கலாம். கணக்கு கேட்டிருக்கலாம். அளந்து பார்த்தார்கள், கணக்குகளைப் பார்த்தார்கள். டி. எஸ். ஓ., ஆர்.டி.ஓ. போன்ற அதிகாரிகள் எல்லாம் இருந்தார்கள். அகமது சாகிப், உனக்கு இனி அரிசி விநியோகம் செய்யும் உரிமை இல்லை என்று சொல்லி, சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் கடையை நஷ்டத்தில் திறக்க வேண்டுமா? நாகரீகமான அரசியலில் இருப்பவர்களுக்கு கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஏன் கலைத்தார்கள் என்பது தெரியவில்லை. அதற்கான விளக்கம் இன்னும் தரவில்லை. ஆகவே தான் சொன்னேன். திராவிடமணி அந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தில் இருக்கிறான் என்று நினைக்காதீர்கள். நான் ஒரு பேச்சாளன். அப்படிப்பட்ட பொறுப்பான வேலைகளைப் பார்க்க எனக்கு நேரம் கிடையாது.

அடுத்து, காட்டு வளத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதில் ஆர்வம் காட்டுவதை வரவேற்கிறேன். நாங்குநேரி வட்டாரத்தில் கிட்டத்தட்ட 50 மைல்கள் எங்கே போனாலும் ஒரே பாலைவனமாகத் தெரிகிறது. அந்த இடத்தை, சவுக்குமரங்கள் வளர்க்கப் பயன்படுத்தலாமென்று நினைக்கிறேன். நாங்குநேரி வட்டாரம், கருங்குளத்திலிருந்து வள்ளியூர் போகும் பாதையில், சாலைக்கு இரண்டு பக்கமும், கிட்டத்தட்ட 6,000 ஏக்கர்கள் கண்ணுக்கு எட்டிய தூரம் வரை சஹாரா பாலைவனம் மாதிரித் தெரிகிறது. அங்கே சவுக்கு நட முடியுமா என்பது பற்றி அரசு யோசிக்க வேண்டும்.

திரு. சி. இராமலிங்கம்: அந்த இடத்தில் சவுக்கு அவ்வளவாக வளராது. அங்கே பனைமரம் வைக்கலாம். சவுக்கிற்குத் தண்ணீர் வேண்டும். மேலும் பனைமரத்துப் பொருள்களின் உபயோகம் நமக்குத் தெரியும்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். அப்துல் வகாப்): மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் இன்னும் 5 நிமிடங்களில் முடிக்க முயற்சித்தால் அவையை நேரத்திலே முடிக்கலாம். சபை நேரம் இன்னும் 5 நிமிடங்களில் முடிகிறது.

திரு. ஆ. திராவிடமணி: உறுப்பினர் பேசி முடிக்கும் வரை நேரத்தை நீட்டிக்கிறேன் என்று தாங்கள் சொல்லலாம்.

மாற்றுத் தலைவர் (திரு. கே. எஸ். அப்துல்வகாப்): அவையின் நேரம் பிற்பகல் 1.30 மணி வரை இருப்பதால் நீங்கள் தொடர்ந்து பேசுங்கள்.

திரு. ஆ. திராவிடமணி: பாபநாசத்திற்குப் பக்கத்தில் முண்டந்துறை என்ற பகுதியிலே காடுகள் இருக்கின்றன. அந்தக் காட்டிற்குப் பாதையில்லை. அங்கே அரசாங்கத்தின் சொத்து நிறைய இருக்கிறது. அவை திருடு போகின்றன. நம்முடைய

1978 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. ஆ. திராவிடமணி]

காட்டிலாகா அதிகாரிகள் ஜீப்பிலே போய் கண்காணிக்க வசதிகள் இல்லாமல் இருப்பதால் திருட்டைத் தவிர்க்க முடியவில்லை. தகுந்த சாலை வசதி இல்லாததால் மேலே உள்ள தொழிலாளர்கள் கீழே வர முடியவில்லை. சாலை இருந்தால் ஜீப்புகள் போகவும், பஸ்கள் போகவும் வசதியாக இருக்கும். அந்தக் காட்டில் மிகச் சிறந்த மரங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளைத் திருட்டுத்தனமாக வெட்டி, மறுபக்கத்தில் இறக்கி விடுகிறார்கள். அந்த மரங்களைப் பாதுகாத்து, லாரியில் கொண்டு வர உடனடியாக அங்கே பாதை வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க காட்டிலாகா அமைச்சரவர்கள் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிராமத் தொழில்களை உருவாக்கும் முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறதென்று குறிப்பிலே இருக்கிறது. நம்முடைய தமிழகத்திலே பாலிதின் பேப்பரை மூலப்பொருளாகக் கொண்டே தொழில்கள் பல்வேறு இடங்களிலே செய்யப்படுகின்றன. அந்த பாலிதின் பேப்பருக்கு நாம் வரி விதித்திருப்பதால், ஆந்திரா, பெங்களூர் போன்ற இடங்களில் பாலிதின் பேப்பரிலிருந்து கவர்கள் பண்ணி, இங்கே கொண்டு வந்து விற்று விடுகிறார்கள். குடிசைத் தொழிலை வளர்க்க வேண்டுமென்ற ஆர்வம் காட்டும் இந்த நேரத்திலே, தமிழகத்திலே உற்பத்தி செய்யும் பாலிதின் கவர்கள் தேங்கிவிடுகின்றன என்று சொல்லும்போது, அந்தத் தொழிலை நம்பி வாழ்கிறவர்களின் நிலை கஷ்டத்தில் இருக்கிறது. அவர்கள் முதல் தேங்கி விடுகிறது. எனவே அந்த வரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மீன் பிடிக்கும் நைலான் வலையை 5,000 தாய்மார்கள் கிராமங்களில் பின்னிக் கொண்டு வந்தார்கள். அதை இயந்திரத்தின் மூலம் பின்னப் போகிறேன் என்று சொல்லி, ஒருவர் அதற்கு அனுமதி வாங்கிவிட்டார். அது குடிசைத் தொழிலாக இருந்தது. தினசரி 10, 15 ரூபாய் அளவுக்கு கிடைத்து வந்தது. கிராமங்களில் தொழிலை வளர்க்கப்போகிறோம், கிராம மக்களின் கவலையைப் போக்கப் போகிறோம் என்று கவர்னர் அவர்கள் உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அதற்காகப் புளகாங்கிதம் அடைகிறேன். அங்கே பெண்கள் பின்னும் தொழிலை, இயந்திரம் பின்னப் போவது குறித்து அவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். நிதியமைச்சரவர்கள் நாகர்கோவிலுக்கு வந்தபோது, அவரிடம் அவர்கள் முறையிட்டிருக்கிறார்கள். எங்கள் தொழிலைப் பாதிக்கும் அளவுக்கு இயந்திரத்தின் மூலம் வலை பின்னப் போகிறார்கள் என்று அவரிடம் தாய்மார்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவரும் பரிசீலிக்கிறோம் என்று சொல்லி, அவர்களிடமிருந்து மனு வாங்கிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார். அவர்களின் கவலையை மாற்ற, சிறு தொழில்களின் வளர்ச்சியிலே தீவிர சிந்தனை கொண்ட அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஆ. திராவிடமணி] [1978 ஆகஸ்ட் 31]

(பிற்பகல் 1-00)

புதிய தொழிற்சாலைகளை கிராமங்களில் அமைக்க வேண்டுமென்ற திட்டத்தின்கீழ், வாசுதேவநல்லூரில் ஒரு சர்க்கரை ஆலையை அமைக்க வேண்டுமென்று ஒரு திட்டம் இருந்தது. அங்கே அதிகமான மண் வளம் இருக்கிறது. ஆனால் மூலதனம் போடுகிற அளவுக்கு வசதி வாய்ப்புகள் உள்ளவர்கள் அங்கே இல்லாத காரணத்தால், அரசாங்கமே அங்கே ஒரு சர்க்கரை ஆலையை அமைத்தால், வாசுதேவநல்லூர், புளியங்குடி, அருளாச்சி, பாறைப்பட்டி போன்ற பத்து பன்னிரெண்டு ஊர்களுக்கும் வளம் ஏற்படும். மூன்று மலை இருக்கிறது. தண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓடுகிறது. அது ஊற்று நீர் நிறைந்த பகுதி. ஆகவே அதிக அளவு கரும்பு சாகுபடியாகும். கிணறுகளும், பம்பு செட்டுகளும் ஏராளமாக இருக்கின்றன. ஆகவே அங்கே கரும்பாலையை அரசாங்கத்தின் பொறுப்பிலேயே அமைத்து அங்கே தொழில் துறையில் முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிணறுகளுக்கு மின் இணைப்புக் கொடுப்பதற்கு அவசர காலச் சட்டம் அமுலில் இருந்தபோது, நிலநீர் ஆராய்ச்சிக் கோட்ட சான்றிதழ் இருந்தால்தான் அனுமதி உண்டு என்று சொல்லியிருந்தார்கள். அவசரச் சட்டம் இருந்ததால், யாரும் அப்போது பேச முடியவில்லை, ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை. அதற்குப் பிறகு, நாமக்கல்லில், இராசிபுரத்தைச் சேர்ந்தவர்களுடைய வேண்டு கோளுக்கிணங்க திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தீவிரமாகச் சொல்லி இப்போது அந்த நிபந்தனை தளர்த்தப்பட்டு விட்டது. ஆனால் இப்போது அதிலே ஒரு நிபந்தனை போட்டிருக்கிறார்கள். விண்ணப்பம் கொடுப்பவர்கள் எந்தத் தேதியில் கொடுத்திருக்கிறார்களோ அந்தத் தேதியைக் கணக்கிட்டு அந்த வரிசைப்படி மின் இணைப்பு கொடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதிலே ஒரு சிறிய சலுகை வேண்டுமென்று நான் எதிர்பார்த்தேன். தேதிவாரியாக மின் இணைப்புக் கொடுப்பதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் ஒருவருக்கு ஏற்கெனவே 4 கிணறுகள் இருக்கின்றன; பத்து ஏக்கர் நிலமும் இருக்கிறது. அவருக்கு கால்வாய் பாசன வசதியும் இருக்கின்றது என்றால், அவர் முன் தேதியிட்டு விண்ணப்பித்தார் என்று சொன்னால், அவருடைய அந்த விண்ணப்பத்தை கணக்கிலே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாம். அதற்குப் பதிலாக ஒரே ஒரு கிணறு வைத்துக்கொண்டு ஒரு ஏக்கர் நிலம் மட்டுமே ஒருவர் வைத்திருக்கிறார் என்று சொன்னால், அந்தச் சிறிய விவசாயிக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து மின்இணைப்புக் கொடுத்தால், நன்மையாக இருக்குமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்களுக்குச் சலுகையும், 10 கிணறு வைத்திருப்பவர்களுக்குச் சலுகை இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே இது குறித்து என்ன செய்யலாம் என்று மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

1978 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. ஆ. திராவிடமணி]

குடி தண்ணீர் வாரியம் அமைத்து, எல்.ஐ.சி.யின் உதவியைப் பெற்று இந்த மாநிலம் பூராவும் பல்வேறு ஊர்களுக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் குடி தண்ணீர் வழங்கப்பட்டது. ரூ. 37 இலட்சம் செலவில் கடையநல்லூரிலும், ரூ. 32 இலட்சம் செலவில் புளியம் குடியிலும், ரூ. 35 இலட்சம் செலவில் சங்கரன் கோவிலிலும், ரூ. 38 இலட்சம் செலவில் தென்காசியிலும் குடி தண்ணீர் வழங்கப்பட்டது. ரூபாய் 1.25 இலட்சம் செலவில் 28 மைல் தொலைவில் இருந்து சீவளப்பேரியிலிருந்து தாமிரவருணி தண்ணீரை கோவில்பட்டி மாநகரத்திற்குக் கொண்டுவந்து கோவில் பட்டியை தண்ணீர் கொட்டுகின்ற குற்றூல அருவியாக்கிய காட்சியைக் கண்டோம். அது போக இன்னும் விடப்பட்டிருக்கிற சில ஊர்களுக்கும் குடி தண்ணீர் கொடுக்கப்போகிறோம் என்று இப்போது சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன்.

கவர்னர் உரையிலே, விழுப்புரம் சம்பவத்தைக் குறித்து மிக உருக்கமாக “எதிர்பாராமல் நடந்துவிட்டது” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழகத்திலே அரிசனங்களும், சாதி இந்துக்களும், பண்பினாலே பாசப் பிணைப்பில் இருப்பவர்கள். விழுப்புரத்திலே நடந்தது குறித்து திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே கவலைப்படுகிறோம். பேரணும்பட்டிலே கலவரம் நடந்த உடனேயே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், சர்வத் கட்சியை அழைத்துப் பேசி இனிமேல் இந்தப் பிரச்சினை வரக்கூடாது, இந்து-முஸ்லீம் ஐக்கியமாக இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அமைதியை நிலை நாட்டியதைப்போல், விழுப்புரத்திலும் சர்வத் கட்சிக் கூட்டம் கூட்டி, சம்பவம் நடந்த 24ஆம் தேதியன்றே ஏற்பாடு செய்திருந்தால், பிறகு நடந்த தீ விபத்துக்கள் நடந்திருக்காது, பல உயிர்கள் பலியாகி இருக்காது. அதை விட்டுவிட்டு தேர்தலை முன்னிட்டு எல்லோரும் மதுரையிலே இருந்ததால், அங்கிருந்த அதிகாரிகள் என்னசெய்வதென்று தெரியாமல் விட்டுவிட்டார்கள். விழுப்புரம் நிகழ்ச்சி நமக்கு ஒரு பாடமாக ஆகிவிட்டது. 24ஆம் தேதி நடந்த பரபரப்பு, கொந்தளிப்பு அத்தனையும் 25ஆம் தேதி மறைக்கப்பட்டு, மதுரை தேர்தல் முடிவு வந்த பிறகு 27ஆம் தேதி சொல்லப்படுகிறது. தேர்தல் வேறு, சம்பவங்கள் வேறு. இனி மேலாவது எந்தத் தேர்தல் நடந்தாலும், அதிகாரிகளை அவர்கள் கடமையைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள். போலீஸ் காரர்கள் தங்கள் கடமையைச் செய்ய வேண்டுமென்று தெளிவாக உத்தரவிடுங்கள்.

ஆளுநர் உரையிலே பல்வேறு அம்சங்கள் குறிப்பிட்டிருப்பதை வரவேற்று அமைகிறேன். வணக்கம்.

(மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

திரு. க. இராமமூர்த்தி : மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையைப் பொறுத்த வரையிலே மெத்த பொறுப்புணர்வோடு, அவர்கள் ஆற்றுகின்ற உரை கடந்த

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1978 ஆகஸ்ட் 31]

ஓராண்டுக்கும் மேலாக நடக்கும் ஆட்சியினுடைய பல்வேறு நிலைகள், வெற்றிகள், ஆகியவற்றையெல்லாம் வெளியே கொண்டு வருகிற ஒன்றாக அமையும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தோம். இருக்கின்ற நிலைமைகள், நாட்டுநடப்புகள் ஆகியவைகளை உணர்ந்து முழுமையாகத் தெரிந்திருக்கிற ஆட்சியினுடைய பிரதிபலிப்பாக அந்த உரை அமையும் என்றும் எதிர்பார்த்திருந்தோம். ஆனால் ஆளுநருடைய உரை, இன்றைக்கு தமிழகத்திலே நிலவி வருகின்ற நிலைமைகளுக்குக் கொஞ்சமும் செவி சாய்க்காத ஒன்றாக இருக்கின்ற நிலைகளை உணராத ஒன்றாக அல்லது உணர்ந்தும் கூட அதற்கான பொறுப்பை, நடைமுறைகளை ஏற்பதற்கு உரிய நிலையில் இல்லாத ஒன்றாகத்தான் அமைந்திருக்கிறது என்பதை மெத்த வேதனையோடு இந்த நேரத்திலே தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆளுநருடைய உரையைப் பொறுத்த வரையில், அந்த உரைக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டுமென்று ஆளும் கட்சித் தரப்பிலிருந்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் புலவர் புலமைப்பித்தன் அவர்கள் அவருக்கே உரிய முறையிலே, மிகுந்த புலமையோடு, அதிலே இருக்கின்ற மிகப்பெரிய நிலைகளை அவரது கோணத்திலிருந்து எடுத்துச் சொன்னார்கள். மீண்டும் மீண்டும் மொழிப் பிரச்சினையை மட்டுமே வைத்து அதையே மையமாக வைத்து அந்த உணர்ச்சிகளின் அடிப்படையிலே மற்றவைகளைத் தவிர்த்து, இந்தி மொழி ஆதிக்கத்தின் விளைவுகளைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள்.

(பிற்பகல் 1-10)

ஆனால் அதிலே கூட ஒன்றிலே தெளிவாக விளக்கம் கொடுத்ததாக வேண்டும். அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக முதல்வர் மிகத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார். என்னுடைய ஆட்சிக் காலத்திலே இந்தி ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து யாராவது தலைமை தாங்கினால் நானே வருகின்றேன் என்று சொல்லியிருக்கிறார். அது மகிழ்ச்சிக் குரிய செய்திதான். ஆனால் மத்திய ஆட்சியிலே இருக்கின்றவர்கள் கொடுக்கின்ற உறுதிமொழிகள் நடைமுறையில் கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றனவா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பிரதமர் உறுதி மொழி கொடுக்கிறார். ஆனால் அவருடைய உறுதிமொழிக்கு நேர் எதிரான முறையில் நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுகின்றன என்பதை தென்னகத்திலிருந்து நாடாளுமன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கும் உறுப்பினர்கள் சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள். அதுமாதிரி பல முறை தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. அதைச் சொன்னால், “சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சருக்குத் தெரிவிக்கிறேன்” என்று பிரதமர் சொல்லுகிறார். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை, உங்களுடைய மொழிக் கொள்கையை எப்படிச் காப்பாற்றப் போகிறீர்கள்? ஆளுநர் உரையிலே இந்தி எதிர்ப்புக்கான ஒரு நிலையைப்பற்றித்தான் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அபாயத்தை முழுமையாகக் களைவதற்கு என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கூறவில்லை. இன்னும் சொல்லப்போனால், கடந்த காலத்திலே மத்திய

[1978 ஆகஸ்ட் 31]

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

ஆட்சியிலே இருந்து தமிழகத்திற்கு இந்தியிலே ஒரு கடிதம் வந்ததாகத் தெரிய வந்தது. பேரவையிலே விவாதம் வந்த போது கூட பேசப்பட்டது. இந்தத் திணிப்புப் பற்றி தயவுசெய்து நீங்கள் பிரச்சினையை திசை திருப்புவதை விட்டு விட்டு, உணர்ச்சி பூர்வமாக, பிற்கால சமுதாயத்திற்கு நன்மை பயக்கும் வண்ணம் என்ன செய்வது என்பதுபற்றி ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் மாறுபாடான கருத்துக்கள் கொண்ட கட்சிகள் எதுவும் தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், கிடையாது. இந்த நிலையிலே தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், முழுமையான ஒரு நடவடிக்கை எடுக்க மாநில அரசு அஞ்சத் தேவையில்லை. இதுபற்றி இந்த அரசு என்ன செய்ய இருக்கின்றது என்பதை ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிடவில்லை.

மற்ற நிலைகளைப் பற்றியெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். கடந்த காலத்திலே மாநில சுயாட்சிக்கான குரலை இங்கே எழுப்பியது, அதை எப்படிக்காப்பது என்று எல்லாம் கூட வெகு அழகாகச் சொன்னார்கள்.

மின்சாரத்திற்கு ஆயத் தீர்வையைக் கூட்டுவதற்கான ஒரு மசோதா வரவிருக்கிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு வரியை உயர்த்தியிருப்பதன் காரணமாக இந்த வரி விதிப்பு வருகிறது என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் மாநில சுயாட்சிக்கோரிக்கையை மையமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கிற கட்சி என்கிற காரணத்தால், நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். “மாநிலங்கள் என்ன கப்பம் கட்டும் ஆட்சிகளா?” ஏன் இந்த நிலை? அப்படி அவர்கள் விதிக்கிற வரிகளை செலுத்துத்தான் ஆக வேண்டுமென்று இருக்கிற நிலையில், அதைத் தவிர்க்க மாநில அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன? விவசாயிகளுடைய கோரிக்கைகளை உணர்ந்த அரசு என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அனுதாபங்களால் மட்டும் 2 மூட்டையை 3 மூட்டையாக ஆக்கிவிட முடியாது. அவர்கள் சுமை தாங்கிகளாக இருக்கிறார்கள். விவசாயப் பொருள்களுக்கான விற்பனை விலையை அரசால் கூட்டிக்கொடுக்க முடியவில்லை. மத்திய அரசு இடையிலே குறுக்கிடுகிறது என்று மத்திய அரசை கூட்டிக் காட்டி மேலும் மின்சாரக் கட்டணத்தைக் கூட்டுகிறோம் என்று சொல்வதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. மத்திய அரசு சொன்னதால், வரி விதிக்கிறோம் என்ற காரணத்தைச் சொல்லி மேலும் உயர்த்துகிறார்கள். யார் தாங்க முடியாதோ அவர்கள் மீது சுமத்துகிறார்கள். தெரிந்தே சுமத்துகிறார்கள் என்கிறபோது, வரியைக் குறைப்பதற்கு, தவிர்ப்பதற்கு வேறுவிதமான மாற்று வழியை அரசாங்கமே ஏன் கொண்டு வரவில்லை? ஆளுநர் உரையின் மீது கடைசி கட்டத்தில் நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தை முன் மொழிந்து பேசிய உறுப்பினர்கள் அந்த சிபாரிசை நிச்சயம் ஆளுநரிடம் தெரிவிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1978 ஆகஸ்ட் 31]

நான் பேச வேண்டிய பல நிலைகள் இருக்கின்றன. இரண்டு நிலைகளைப் பற்றி மட்டும் பேச விழைகிறேன். இரண்டு நிலைகளைப் பற்றிப் பேசுவதற்குக்கூட நேரம் கிடைக்குமோ என்று அஞ்சுகிறேன். முதலாவதாக சட்டம் ஒழுங்கு சீர் குலைந்துள்ள மிகக் கேவலமான நிலை. தமிழகத்திலே எந்தப் பகுதியானாலும் மிக சாதாரண சம்பவங்கள் கூட பெரும் கலவரங்களாக உருவெடுத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு பயங்கர நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. சாதாரண சண்டை எல்லாம் ஒருவருக்கும் இன்னொருவருக்கும் உள்ள சாதாரண சண்டை எல்லாம்-ஜாதி-சமய-இன கலவரங்களாக உருவெடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. எதனால் எவர் மீதும் அச்சமில்லை என்ற கேள்வி எழுந்துள்ளது. காவல் துறை மீதா அல்லது ஆட்சி மீது அச்சம் இல்லையா? எதைச் செய்தாலும் தப்பி விடலாம் என்ற விபரீதத் துணிவா? இது போன்று கடந்த காலத்தில் இல்லையா என்பதல்ல கேள்வி. கடந்த காலத்தில் இது போன்ற சம்பவங்கள் அங்கொன்று இங்கொன்று நடைபெற்றிருக்கலாம். இன்றைக்கு இது அன்றாட நிகழ்ச்சியாக ஆகிவிட்டது, தினசரி இப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஏதாவது கலவரத்தின் அடிப்படையில் ஏற்படுகின்றன. அதில் ஒரு கற்பழிப்பு சம்பவம் துவக்கத்திலே இடையிலே அல்லது முடிவிலே இடம் பெற்று விடுகிறது. சமூக விரோத சக்திகளால் இது போன்ற கலவரங்கள் ஏற்பட்டு, கற்பழிப்பு சம்பவமும் தலையெடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இன்னமும் சொல்லப் போனால், 10 நாட்களுக்கு முன்னால் சேத்துப்பட்டிலே மத்தியானம் 2 அல்லது 3 மணியளவில் ரயிலில் இருந்து இறங்கிய ஒரு பெண்ணை வலுக் கட்டாயமாகத் தூக்கிச் சென்று கற்பழித்திருக்கிறார்கள். 2 அல்லது 3 மணியளவிலே அதுவும் சென்னை நகரிலே பகல் வேளையில் பேர் சேர்ந்து கற்பழித்திருக்கிறார்கள். இதை விட சட்டம் ஒழுங்கு சீர் குலைந்து விட்டதற்கு அத்தாட்சி வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. இந்த நிலை நல்லதா?

அடுத்தபடியாக, கள்ளச் சாராயத்தை ஒழிப்பதிலே முதலமைச்சர் கொண்டுள்ள உறுதியை இந்த அறிக்கையைப் படித்த பின்னால் என்னால் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இதற்காக நான் உண்மையிலேயே அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்த உறுதியை வெளிப்படுத்துவதன் மூலமாக, இந்த ஆட்சிக்கு வர இருக்கின்ற பலவீனத்தை மறைப்பதில் பயனில்லை என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. கள்ளச்சாராயத்தைப்பற்றி-மதுவிலக்கு கொள்கையை அமுல்படுத்துவதைப் பற்றி, காவல் துறையினர் காட்டுகின்ற ஆர்வத்தைப் பற்றி, எடுக்கின்ற தீவிர நடவடிக்கைகள் பற்றி ஆளுநர் உரையிலே தெரிவித்திருப்பதற்கு என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால் இன்றைக்கு என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை, துணைத் தலைவரவர்களே, உங்கள் மூலமாக தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒன்றரை ஆண்டுக் காலமாக கள்ளச் சாராயம் விற்பனை கொண்டிருந்ததைத் தடுக்காமல், 10 நாட்களுக்கு முன்பாக அதைத்

1978 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

தீவிரமாகத் தடுக்கும் நடவடிக்கையை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது எதற்காக? சட்டமன்றக் கூட்டம் நடைபெறப் போகிறது என்பதாலா? கடந்த 4 நாட்களாக கள்ளச் சாராயப் பேர்வழிகள் மீது தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது என்பதைப் பற்றி தமிழகத்தில் உள்ள பத்திரிகைகளில் மட்டுமல்ல, இந்தியா பூராவும் வெளியாகின்ற பத்திரிகைகளில் கூட செய்திகள் வருகின்றன. இப்படிச் செய்வது சட்டம் ஒழுங்கு தமிழகத்தில் சீர்கெடவில்லை, பாதுகாக்கப்படுகின்றது என்று பொருளா? 2 ஆயிரம் 3 ஆயிரம் லிட்டர் என்ற அளவில் கள்ளச் சாராயம் பிடிபடுகின்றது. பிடிபடுகின்ற இடங்களில் எல்லாம் பத்திரிகை நிருபர்கள் இருக்கிறார்கள். பத்திரிகை நிருபர்கள் இல்லாத இடங்களில் எத்தனை ஆயிரம் லிட்டர் கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சப்படுகிறதோ? கள்ளச் சாராயம் காய்ச்சுவதை போலீசார் பிடித்துக் கொண்டு போகிறார்கள். காவல் நிலையங்களுக்குச் சென்று, காவல் துறையினரை அடித்துப் போட்டு மக்கள் குற்றவாளியைக் கூட்டிக் கொண்டு போகிற சம்பவங்கள், நிகழ்ச்சிகள் உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆட்சிக்கு இது நல்லதா? தமிழகத்திற்கு இது நல்லதா? எத்தனை ஆயிரம் லிட்டர் சாராயம் என்பதல்ல பிரச்சினை. திருச்சியிலேயிருந்து வந்திருக்கிற ஒரு தகவல். காவிரிக்கரை முழுக்க முழுக்கத் தேடியிருக்கிறார்கள். காவிரிக்கரை முழுக்க அலசியிருக்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் “நானும் சேலம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும் சேர்ந்து குற்றவாளிகளை, — கள்ளச்சாராயப் பேர்வழிகளைத் தேடினோம்” என்று சொல்கிறார். அதே மாதிரி இரண்டு மாவட்டக் காவல் துறையினரும் சேர்ந்து நடவடிக்கை எடுத்தார்களாம். எத்தனை ஆண்டுகளாக அந்தத் தகவல் வந்துகொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தயவு செய்து எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

(பிற்பகல் 1-20)

இந்தக் கள்ளச்சாராயம் அத்தோடு மட்டும் நிற்கவில்லை. பல இடங்களில் நடைபெற்ற பல சம்பவங்களை யாரும் மூடி மறைத்து விட முடியாது. பல சம்பவங்களில் காவல் துறையினர் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகின்றது. சீக்கனங்குப்பம் என்ற இடத்தில் அங்குள்ள அரிஜனங்கள் காவல் நிலையத்திற்குச் சென்று முற்றுகையிட்டிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிக் கேட்பதற்கே மூன்று நாட்களாக ஆள் இல்லை. நான்காவது நாள் சிலர் கைது செய்யப் பட்டார்கள் என்றும் காவல் துறையில் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்டார் என்றும் சொன்னால் என்ன பொருள்? எழுச்சிக்கொண்ட மக்கள் காவல் நிலையத்தை முற்றுகையிட்டு ஆர்ப்பாட்டம் செய்ததை உடனே தெரிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பு இந்த ஆட்சிக்கு இல்லையா அல்லது தெரிந்தும் சும்மாயிருந்தார்களா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இதைச் சிலர் வேடிக்கையாக நினைக்க முடியும். சில நாட்களுக்கு முன்பு பெண்கள் கூட காவல் நிலையத்திற்குச் சென்று சப்-இன்ஸ்பெக்டர் அல்லது

[திரு. க. இராமமூர்த்தி]

[1978 ஆகஸ்ட் 31]

காவலர்களை அடித்து அதன் பிறகு யாரோ கைது செய்யப்பட்டு மீண்டும் அந்த நபரை வெளியே கொண்டு வந்துவிட்டார்கள் என்ற செய்தி வந்தது. யார் அந்த நபர்? யாரோ ஒருவர் காரில் சென்றார். ஒன்றரை லட்சம் ரூபாய் பணமும் ஒரு லட்சத்திற்கு செக்கும் வைத்திருக்கிறார் என்ற தகவல் வருகிறது. அவர் யார் என்று பார்த்துப்போது, அவர் ஒரு ஆந்திரர். இந்தச் சம்பவங்களை இணைத்துப் பார்க்கும் போது, மிகப் பெரிய சாராய வியாபாரி அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறார் என்று தெரிகிறது. அதைப்பற்றிய செய்தி சென்னை நகர் முழுவதும் பேசப்படுகிறது. மிகப்பெரிய அளவில் இதுபோன்று பணம் விளையாடுகிறது சாராயத்தில். அந்த வியாபாரத்தில் தொடர்பு கொண்டவர்கள் தைரியமாகக் காவல் நிலையத்திற்குச் செல்கிறார்கள். எங்குமே மாமூல் வாங்கிக் கொண்டு எங்களை எப்படிச் கைது செய்தாய் என்று உரிமையோடு போராடுகிறார்கள். அதுதான் இன்றைய நிலைமை. சில ஓட்டல்களில், விடுதிகளில் விபசாரம் நடக்கிறது. அதில் யாரையோ கைது செய்கிறார்கள். நமது அரசு உடனடியாக உத்தரவிடுகிறது. பெண்களை கைது செய்ய நேர்ந்தால், ஆறு மணிக்கு மேல் கைது செய்யக்கூடாது. அவர்களை லாக்-அப்பில் வைக்கக் கூடாது; காவல் நிலையத்திற்கு அழைத்துச் செல்லக் கூடாது என்று உத்தரவிருக்கிறது. எனக்குக் கிடைத்துள்ள தகவல்படி சென்னையில் பல இடங்களில் பெண்களை முன்னே வைத்து கள்ளச்சாராய வியாபாரிகள் இந்தத் தொழிலை நடத்துகிறார்கள். இந்த நிலை நீடிப்பது நல்லதா? நாட்டு மக்கள் இதனால் அவதிப்படுகிறார்கள். வேதனையோடு வெறுக்கிறார்கள் என்பதைக் காட்ட நாங்கள் சார்ந்துள்ள தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சி மிகப் பெரிய அளவில் ஆர்ப்பாட்டம் நாடு தழுவ நடத்தியது. தலைவர் மூப்பனார் அவர்கள் இங்கே சட்டம் ஒழுங்கு சீரழிந்திருப்பதை கள்ளச்சாராயம் வீதிகளில் ஆறாக ஓடுவதைக் குறுப்பிட்டு, ஆளுநர் அவர்களிடம் மனுவாகக் கொடுத்தார்கள். அது கவனிக்கப்படும் அல்லது பரிசீலிக்கப்படும் என்று ஆளுநர் சொல்கிறாரோ இல்லையோ, ஆட்சிப் பொறுப்பில் உள்ளவர்களுக்கு அந்தத் தைரியம் இருக்கிறதா? ஏன் இங்கே பேசுகிறீர்கள், சட்ட மன்றத்திற்கு வாருங்கள், அங்கே வந்து பேசுங்கள் என்று சொல்கிறார்களே தவிர, நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிற சம்பவங்களுக்கு சாட்சியங்கள் தேவையா என்று சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லை. தமிழகத்திலுள்ள உயர் நீதி மன்ற நீதிபதிகள் தீர்ப்பில் இந்த ஆட்சியைப் பார்த்து மிகக் கேவலமாக விமர்சித்திருக்கிறார்களே அதைவிடக் கேவலம் என்ன இருக்க முடியும்? “சீட்டு விளையாடுகிறார்கள் என்று இவ்வளவு பெரிய வழக்குப் போட்டு இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறீர்களே, வேறு வேலை கிடைப்பதா உங்களுக்கு? நாட்டு மக்களுக்குக் கவலை தரும் பிரச்சினைகள் அதிகரித்திருக்கும்போது போலீசுக்கு இது தான் பெரிதாக இருக்கிறதா?” என்று நீதிபதி தூக்கி எறிந்திருக்கிறாரே, அதற்கு என்ன பொருள்? எதிர் கட்சிகள் சொன்னால், ஆட்சியைக் கவிழ்க்கப் பார்க்கிறார்கள் என்று சொல்லலாம். உயர்நீதி மன்ற நீதிபதி சொல்கிறாரே, அதற்கு என்ன பொருள்? இந்த ஆட்சி ஏதோ உருவத்தைக் காட்டி நிற்கிறதே தவிர.

1978 ஆகஸ்ட் 31] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

உள்ளே புரையோடிக் கொண்டிருப்பதை மறந்து விடக்கூடாது. தேர்தலைப்பற்றிச் சொல்வது வேறு. நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்திருக்கிறீர்கள், நாங்கள் எதிரே இருக்கிறோம். எப்போது எப்படி ஆட்சிகள் கவிழும் என்பதை எல்லோருமே தெரிந்திருக்கிறோம். நீங்களும் அதற்கு ஆளாக வேண்டாமென்று சொல்கிற பொறுப்பு எனக்குண்டு. மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில் மிகப் பெரிய பயங்கரமான தவறைச் செய்து வருகிறோம். முதலமைச்சரின் கொள்கைப் பிடிப்பின் காரணமாகப் பேசுகிறார். மதுவிலக்கு மீறப்படுமானால், அவர்களை வீதியில் விலங்கிட்டு அழைத்துச் செல்வோம் என்றார்கள்.

தண்டனையை அதிகப்படுத்துவேன் என்று சொன்னார்கள். மற்ற மாநிலத்தில் உள்ளவர்களை அழைத்து வந்து தமிழகத்தில் மதுவிலக்கு எத்தனை பிடிப்போடு தீவிரமாக அமுல் நடத்தப்படுகிறது என்று பேசச் சொல்வதால் என்ன பயன்? யாரதப் பிரதமர் திரு. மொராரிஜி தேசாய் லண்டனுக்குச் செல்லும்போது சொல்கிறார், இந்தியாவிலேயே தமிழகத்தில்தான் மதுவிலக்குக்கொள்கை தீவிரமாக நல்லமுறையில் அமுல்படுத்துகிறார்கள் என்று. இடையில் இரண்டு ஆண்டுகள் மதுவிலக்கு அங்கே ரத்து செய்யப்பட்டது; மக்களின் எழுச்சி காரணமாக மீண்டும் மதுவிலக்குக் கொண்டுவரப்பட்டு நடத்துகிற அளவுக்கு அங்கே கொள்கைப் பிடிப்பு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார். எனக்கு இதைக் கேட்டும் பள்ளிக்கூட நினைவு வருகிறது. புதிதாகச் சேருகிற மாணவனை முதலில் இரண்டு மாதங்களில் வாத்தியாரிடம் நல்ல பெயர் வாங்கிவிட்டால், அதற்குப் பிறகு அவன் என்ன தவறு செய்தாலும், அப்படி அவன் செய்திருக்க மாட்டானே என்று வாத்தியார் சொல்வதோடு புகார் செய்பவனையும் அடிப்பார். தவறு செய்த பையனை அடிக்கமாட்டார். அதைப்போல் மதுவிலக்கைப் பொறுத்த வரையில், இந்த ஆட்சி அதைத் தீவிரமாக அமுல் படுத்துவதாக விளம்பரப்படுத்திக் கொள்கிறதே தவிர, உண்மையிலேயே அந்த விளம்பரத்திற்குப் பின்னால் கள்ளச்சாராயம் நடமாடுவதற்கும் காரணமாக இருக்கிறது.

திரு. சி. இராமலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் மதுவிலக்கு வேண்டுமென்று சொல்கிறாரா வேண்டாமென்று சொல்கிறாரா என்று புரியவில்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : என்னுடைய வார்த்தைகள் மிகத் தெளிவாக இருக்கின்றன. மாண்புமிகு முதலமைச்சரின் கருத்தையோ ஆளும் கட்சியின் மதுவிலக்குக் கொள்கையையோ நான் கேள்விக் குறியாக்கவில்லை. நீங்கள் எப்படி அமுல்படுத்தி வருகிறீர்கள் என்பதை மட்டும் மிகுந்த உணர்வோடு கேள்விக் குறியாக்கியிருக்கிறேன். தேவை என்றால் அது பற்றிய விளம்பரங்களைப் படிப்பதற்கு நேரம் கொடுத்தால் அவற்றைப் படிக்கத் தயார். ஒரு மாத பத்திரிகை செய்திகளைப் பார்க்கும் போது ஒன்றிலாவது இந்தக் கள்ளச்சாராயம் பிடிபட்டதைப் பற்றிய

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1978 ஆகஸ்ட் 31]

செய்தி இல்லாமல் இருக்கிறதா? அதுமட்டுமல்ல - கள்ளச்சாராயப் பேர்களை பிடித்து நடவடிக்கை எடுக்கின்ற போலீஸ்காரர்கள் மிகுந்த அவதிக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். அந்தச் செய்தியும் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதை மறுக்க முடியுமா? எனக்கு முன்பு பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. திராவிடமணி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், விழுப்புரம் நிகழ்ச்சியைப்பற்றி. அது விசாரணையில் இருப்பதால், நான் அதைப்பற்றி அதிகமாகப் பேச விரும்பவில்லை. ஆளுநர் உரையில் அதைப்பற்றி வந்திருக்கிறது என்பதால் ஒன்றைத் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். எந்த சூழ்நிலையில் அது நடந்திருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : உறுப்பினர் பேச்சு முடிகிற வரையில் அவை நடவடிக்கை நீட்டிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் விரைவில் முடிப்பார்கள் என்று சருதுகிறேன். பேசுவதற்கு நிறைய விஷயங்கள் இருந்தால், நாளைக்கு எடுத்துக் கொள்ளலாம். விரைவாக முடிக்கலாம் என்றால் இன்றே முடித்துக் கொள்ளலாம். உறுப்பினரின் நிலைமையைப் பொறுத்தது அது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தொடர்ந்து பேச வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அதனால் நாளைக்கும் சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(பிற்பகல் 1-30)

மாண்புமிகு திரு. கே. இராஜா முகமது : மேலவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று காலைக் கூடிய அலுவல் ஆய்வுக் குழு மேலவையின் கூட்டத்தை மாலை வൈத்துக் கொள்வதாக தீர்மானித்திருக்கிறது. ஆனால் மேலவையின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் நாளை வெளிநாடு செல்ல இருப்பதால், நாளைய அலுவலை மட்டும் காலை 10-30 முதல் தொடங்கி நடத்தலாம் என்று இந்த அவையின் அனுமதியோடு ஒரு திருத்தத்தை அறிவித்தால், நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு மேலவைத் துணைத் தலைவர் : அலுவல் ஆய்வுக் குழுவில் சட்ட மன்ற மேலவைக் கூட்டம் தினமும் மாலை 4-00 மணி முதல் 7 மணி வரை நடைபெறும் என்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அனைத்து கட்சித் தலைவர்களின் ஒப்புதலுக்கு இணங்க, நாளை மட்டும் மேலவைக் கூட்டம் காலை 10-30 மணி முதல் 1-30 மணி வரையில் நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இத்துடன் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் முடிவுற்றன. அவை மீண்டும் நாளை காலை 10-30 மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர், அவை ஒத்தி வைக்கப்பட்டது.

(பிற்பகல் 1-31)